

உ
ஸ்ரீராமஜெபம்.

T. 9471

முத்துக்குமாரசுவாமிபேரில்
சு ப் ப ர ர மை ய ர் ப த ம்.

Sl. 44305
1992

இ ி து.

ம யி ல ம்

சு ப் பி ர ம ணி ய சுவாமி க ளா ல்

பார்வையிடப்பட்டு

—*—

சென்னை - இட்டா

பா ர் த் த சா ர தி நாயுடு

அவர்களாற் றமது

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நெ-1. திருப்பள்ளிசெந்து பெத்துநாயக்கன்பே பட்டை

MADRAS.

1896.

வேறுமயிலுந்துணை.

முத்துக்குமாரசுவாமிபேரில்பதம்

க-பதம்-இ-ம்கமாஸ்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

சோருசுள்ளதீராசந்தரவொய்யாரா
சொந்தமாகயெந்தணையணைந்துசுகம்தந்திவொய்

அதுபல்லவி.

அகிலம்பணியும்வேளுர்கும	ரேசனே
யடுத்துவரைட்சிக்குமக	ராசனே
ஆசைவளருதெந்தன்	பேச்சுங்குன்றுதிப்போ
தஞ்சந்தஞ்சமெந்தன்பரி	தாபம்பார்த்திரங்கவேணுஞ்சொ

சரணங்கள்.

பத்மினிஜாதிநான்சொன்னேன்	சாமி
பாற்கக்கிடையுமோநான்	காமி
உத்தமபுருஷரெனக்	இத்தரையிலிலையென்று
சித்தத்தினினைந்துகாம	வருத்தத்தினுலையெவந்தேன்-சொ
பசுனோபூர்த்துவிம்முவதென்	கொங்கை
பரிமளம்விசுதுபாரென்	கங்கை
யசைத்தாற்காமம்பொழியு	மணக்குஞ்சுகங்கொடுக்கு
மற்பேபாகியானுக்கு	விற்பனமுள்ளவேலரோ-சொ
பத்தன்சுப்பராமந்தமிழ்க்கணு	கூலனே
வெற்றிசேர்வேடர்குலத்துவள்ளி	லோலனே
யெத்தனையோயிருக்குது	வென்மனத்திலுண்ணைசேசே
வந்தனையும்நிறைவேற்றி	நித்யானந்தமூர்த்தியாகும்-சொ

உ-பதம்-இ-ம்-பைரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நானங்கேவருவேனோதுரைதானிங்கேவருவாரோவென்று
நயந்துபெசி-மனதையறிந்துவாபோடி.

அதுபல்லவி.

வானவர்பணியும்வேளூர்தன்னில் வளர்முத்துக்குமரேசர்மீது
மையலாகு இனிதாளாது மரணையடிதேனே-நான்

சுரணங்கள்,

ஓகோவென்றலங்கரித்துக்கொண்டே னந்திரேரத்திலென்
னோலமலர்கள்பார்த்திடவு முருகுநீதெயந்தெருஞ்சம்
தோகையேமாரன் தொடுக்குமலர்ப்பாணந்
துனைக்குதேயரைநொடி யுகமாகுதே
துனைசெய்யபடிபாக்கியிந்தினையிலேமொடி செய்யலாகுமோ-நான்
படுக்கைவிடுஜோடித்துவழி பார்த்தவிழிகள்பூர்த்துதே
பாதிஜாமமாச்சுதேவநர் படையுமொடுங்குடேபாச்சுதே
திடஞ்சொல்லிககதை படிக்குறாய்
நடக்கிச்சொம்பிப்பந் தடிக்கிறாய்
நித்திராங்கியெனமத்தகத்தனமெத்தவில்லியென்சித்தமயக்குதே-நா
ளத்தனைநாளாகமர்மம் வைத்திருந்தானோமதனை
யெய்யுரானசுரமாரியாப்பாண மினிசகிக்கெவன்நாமோ
யெத்தனைவாதையென் றொருப்பேன்பெண்ணை
யெவ்வகையவருடன் சுகிப்பேன்கண்ணை
பத்தனாகியசுப்பராமன்சொற்பாலுக் கருவெலவனைக்கண்டு-நான்

க-பதம்-இ-ம்-பிபாகடை-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

மனதுண்டானால்வந்துமருகட்டு மில்லாவிடின
வருந்துஞ்சபல மென்னடி.

அதுபல்லவி.

நினந்தோறும்வந்தென்னைச் செரந்தவழிவேலர்க்குத்
திலுமபிலுமாயந்தக்களளி யென்னசொன்னோ-மன
சுரணங்கள்.

நிருவளரெத்தன் துரை சேரவருவதில்லை
புருஷாவர்பேலொரு போருஞ்செய்வாருமில்லை
பருவமுதலாயொருவர் முகமகான்பார்த்ததினில்லை
மருவிவவற்றெருந்தன் மனப்பெரியாதென்தொல்லி

அல்லுமபகலுமாய்வில்லங்கஞ்செய்து யெல்லரபேபச்சுங்
கொக்குலக்கஞ்சாமந்நகயின் சொல்லிக்கேட்டுமவரிந்தேசமன

உயிரொன்றுடலிரண்டா	யிருந்தோமேசிலகாலம்
வொப்பியதோவற்கு	வுளமையோவென்னகோலம்
மயிலவெலருக்கெவளோ	வகுத்தாளிநதிரசாலம்
வருந்துகிறேனவட்கு	வருகாதோகலிகாலம்
உள்ளங்களித்தவர்தமக்	குழைத்ததென்விண்போமோ
வொண்டொடிதெய்வகுஞ்சரிக்	குற்றகுமோசனிங்கே-மன

பலவிதஞ்சுப்பராமன்	பதம்பாடுகிறுனடி
பாவிமனமதன்மலர்ப்	பகழியெய்கிறுனடி
உலைவாய்மெழுகுபோலே	யுருகிறேனாடி
ஒதுந்தலைவிதியோ	யுத்ததுரைப்பாயடி
வழைமுடித்தைக்காணாத	மலர்போலவாடுகிறேன்
மயிலேறிவினையாடும்	வடிவேலந்தர்முமிங்கே-மன

சு-பதம்-இம்-பியாசடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அன்பில்லாதவன்மீதினில்லாசையோராசையா
வதிலென்னசுகமடிமானே

அநுபல்லவி.

பொன்வயல்குழுவேளூர்	முத்துக்குமார்க்கு
போதிக்கினுமவர்மனதோ	கல்லடி-அன்

சரணங்கள்.

இஷ்டமுள்ளதுரை	வந்தவுடனேநான்
திருஷ்டிகுத்திவாவென்	றழைத்தேன்-பின்பு
யெத்தனையேவென்படுக்கை	மெத்தையின்மேல்
வைத்தவனை	யுபசரித்தேன்
திட்டமாகமுத்துச்	சுண்ணாம்பிட்டிவெள்ளை
வெற்றிலைச்சுருளைநான்	கொடுத்தேன்-அவர்
சித்தமகிழ்ந்திடத்	தம்புருமீட்டியே
விற்பதைப்பதங்களை	யந்தமாய்ச்சொல்லியும்-அன்

நடந்நுவந்தபாத	கமலங்களை-நா
னோகுமென்றேமெல்லப்	பிடித்தேன்-அவர்
நாவுக்கைகந்திட	முப்பழமும்பாலும்
வேணதெல்லாமுண்ணக்	கொடுத்தேன்
கொடுத்தாலிலாவி	நோதங்குளிற்கொஞ்சஞ்
கிரமம்போலிகுந்தார்	விடுத்தேன்-வாஞ்

சுக்ரோதயமட்டும்
வென்றழையாத

காதல்மிஞ்சிக்கண்
முத்துமுத்தாகவே
காமன்வித்திடும்
மெத்தநொந்துபதை
ஏதுயினிமேற்
சுட்டிக்கொண்டதாஞ்
யென்னநினைத்தாரோ
பன்னும்சுப்பறமன்

பார்த்துமவுனமாய்
வஞ்சனைவிடுத்தேன்-அன்

களுக்குக்கலரீரை
யுதிர்க்தேன்-மொடுங்
புட்பபுணங்களால்
பதைத்தேன்
சகியேனென்றவனாக்
சுவைத்தேன்-அவர்
முன்போலசுகித்தார்
பாடிப்பரவியும்-அன்

நு-பதம்-இ-ம்-பந்துவராளிதாளம்-ஆதி

பல்லவி.

சூதுக்காரக்கள்ளியென்
சுருக்கென்றுமக்கேன்

றவனைநான்சொன்னால்
வருகுதுசாமி

அதுபல்லவி.

ஏதவள்மீதிலுமக்
வேதபுரிவைதீசர்
ஆதிநானையிற்றானே
ஐயனெமெய்யனே

கித்தனைப்பிரமைசிலரே
பெற்றபாலரே
செரியுமுமதுசொந்தம்
பன்னிருகையனே-சூது

சாணங்குள்.

சித்தமெல்லாந்தெரிந்து
யித்தைவிடக்கைப்புண்ணுக்குக்
பத்தமில்லையுனக்குநா
பத்தியில்லாமலேபோச்ச

மெத்தமெத்தயித்ததியிற்
சித்தத்தினிலுமமைவிட
சின்கனைசெய்யாதேயு

சிலபேர்சொல்வார்களுன்
புலந்தெரிந்ததுசுவாமி
அலுப்புக்காற்றாமல்வந்து
மலைப்பவள்கானல்ல

அலைஉடலாழமில்
கலப்புயிராமலொரு
கங்காளனருள்புதல்வா

யின்பங்காணவேனுமோ
கண்ணடியின்னம்வேனுமோ
னெத்தனைசெய்தாலுமென்மேற்
விந்தைபடிக்கிரீர்போம்போம்போம்

சிறற்றடிபிடிக்கவோநான்
யித்தரைமீதில்லையென்று
மந்தமிகுங்கந்தனே-சூது

கலைப்பாடென்றிருந்தேன்
மிகவகமகிழ்ந்தேன்

சலியாய்ப்பேசுகிரீர்போம்போம்
மாதர்போலெண்ணுதிர்நீரும்
வளவென்றுசொல்லுவேனென்
வருக்கும்வராதுரோஷம்
சிற்காரவேலோன்முதல்வா-சூது

என்மனம்போலவருவிக்கு	மூன்மனமென்றிருந்தேன்
மன்மதன்செய்துயர்க்	கிடம்பில்லையென்றுபரிந்தேன்
அன்புக்குக்காலமாயிது	லின்பந்தத்திடும்வேலரே
இன்பயிருஞ்சுப்பராம	னிசைக்குமனுடலரே
மூன்புநான்சொன்னசொல்லெல்லா	மூண்மையேமண்குதிரையை
நம்பியாற்றிலிரங்கிய	கதைபோலாச்சுதிப்போ
நாதனேநீதனே	ரஞ்சிதவிநோதனே-சூது

க-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தானேவருகிறோ-நான்வரவோவவரைத்
தையலேகேட்டுவா பேராடி.

அதுபல்லவி.

தேனார்மலர்ச்சோலைக்கும்	வேளூர்முத்துக்குமாரர்
திருமயின்மேற்பவனிவரு	மயிலேந்துமவிரர்,தானே

சரணங்கள்.

காமப்பூதம்வந்து	தேடித்திரியுதடி.
கடிமலர்களைவாரி	வாரிச்சொரியுதடி.
ஆமடி.கணவன்மே	லாசைவருகுதடி.
யந்தரங்கமெல்லா	மவற்குத்தெரியுமடி-தானே
அநிர்மஸ்தானத்தி	லீரித்திருக்குதடி.
யழகியகொங்கைகாண்டும்	பாரித்திருக்குதடி.
பதரியென்மனமிகப்	பூரித்திருக்குதடி.
படுக்கைவிடுஞ்சிங்	காரித்திருக்குதடி-தானே

தெளிந்தநெலவும்பட்டம்	பகல்போலெரியுதடி.
திக்கைநோக்கியென்னிரு	புருவநெறியுதடி.
கனிகொள்சுப்பறாமன்	கவிக்கேயுருகுதடி.
கண்கள்சொருகிப்பொரு	விதமாய்வருகுதடி-தானே

எ-பதம்-இ-ம்-கலியாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

தையலேயுன்னை-நினைந்து	நினைந்துருகித்
தயங்குநாடி.	மானே

அநுபல்லவி

வைபகம்புகழ்ந்தோங்கும்
மையன்முத்துக்குமார துய்யா

வேளூர்தனிம்மருவு
மையலினின் துந-தை

சரணங்கள்.

மேட்டிசரசக்கண்ணாட்டி
காட்டிசுகங்கொடுத்துப்
தாஷ்டிகக்காரிமலர்
வீட்டிவிந்தகூணமே

மதன்வாழிடங்
போட்டிசெய்யலாமடி
சூட்டியலங்கரித்து
கூட்டிவரச்சொல்லடி-தை

வைஞ்சையிருவுன்னித
கொஞ்சிமுத்தந்தாவென்று
பஞ்சவர்ணக்கிளியே
நெஞ்சமிரங்கிலையே

ரஞ்சிதக்காரியென்று
கொத்துஞ்சரானடி
தஞ்சமென்றுமுனது
கொஞ்சமாகிலுமிளந்-தை

நாடியிருக்கும்வேளை
தேடிக்கல்யாணிராகம்
வேடிக்கையாகவிலை
கூடிக்கலந்தணைய

மோடிசெய்யலாமடி
பாடிசுப்பறையன்மனம்
யாடிக்காங்கேயனுடன்
வாடிசமையமிளந் (தை)

அ-பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

மருந்தல்லவேவாயிந்தவிதஞ்செய்வ துவீண்
வார்த்தையேண்டிவளர்க்கிறாய்

அநுபல்லவி

திருந்தும்வேளூர்முத்துக்
தெரியாதோவுனக்குந்

சுமரேசனென்றெவற்குந்
தெரிந்தேயிருக்கும்போடி-மரு

சரணங்கள்.

மிதமில்லாப்பேச்செல்லாம்
வெல்லபேச்சு
எதிரொன்றில்லாச்சன்னதம்
இக்கனத்திலதைக்கும்வகைசெய்யபக்குவமல்லடிசக்களத்தியிட்ட

பேசிப்பேசியிப்போது
பேசவந்தபோதும்
வந்ததல்லவோவிட்டது
வந்ததல்லவோவிட்டது

அதட்டி அதட்டியென்னை
மவரைத்தப்பிதமாக

யவன்சொன்னவார்த்தையு
யான்சொன்னவார்த்தையுஞ்

சதிமாரியென்றுநான் சொல்லதுமேச்சு
சட்டப்பிபச்செல்லாங் குட்டிச்சொல்லவந்தாய்சட்டிச்சுவரினி
ஸ்முட்டவெள்ளெழுத்தேதா-மரு
கொல்லத்தெருவினுசி விற்கக்கொள்ளுவாருண்டோ
குதிக் குறிய்வினையிங் கென்னகுறையைக்கண்டோ
மெல்லிசல்லாயவர்க்கென் மீதுவஞ்சமேதடி
விளம்புஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க்கருள்சிலனுளம்புகுந் துறையைக்
கொடுத்தெல்லையகோல-மரு

க-பதம்-இ-ம்-கல்பாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சகலமும்வெதிரந்தநற் சரசுகிரீடிபோல
ஜாடைகளேன் காட்டுகிரீர்

அநுபல்லவி.

ஜெகம்பணிந்திடெவ்வுருந் முத்துக்குமரசாமி
சித்தப்பரமைகொண்டு மெத்தலவளைக்கண்டு-சக

காணங்கீர்.

ஆசையின்னனிதமா யிருக்குமென்றேயறியாள்
ஆவங்கனகனைகள்மாற்றி லடறச்சுகித்தரியாள
பூசங்களபங்களைப்பூசியுமரியாள பூயிசுமணமுமறியாள்
சுசனமகனைநீர் பேராசைகொள்ளுகிரீர்
எருதுக்கவலின்சுவை தெரியுமோதுள்ளுகிரீர்
வாசலனுலகத்தி லிருக்குமரம்பையைப்போன்
மனத்திலெண்ணுகிரீரிதோ வாய்க்காய்ச்சரக்கைப்போல-சக

விதரணாலையைப்போற் கின்னரிமீட்டுகிரீர்
வேம்புங்கரும்பாகுமோ விரம்பாமைகாட்டுகிரீர்
பதங்களைப்பாடிவித்தையையிங்கேகாட்டுகிரீர் ப்ரவிடைபோற்
காட்டுகிரீர்
பதுமையாயிருக்குநீத நீர்மெய்வதென்னபத்தி
புலிபித்தாலுமபுல்லைத் தின்னுமோசொல்லுமநத்தி
கதைபடிக்குரீரிந்த ப்ரமையாமோவுமக்குந்
கனியைத்தின்றியும்வாயாற் காயைத்தின்னலாமே-சகல

சொல்லிநோத,உதிலோ ருணத்திலோபணத்திலோ
சுரதயுத்திதனிச்சொ சொல்லயித்திலோ

சுப்பிரமணியர்ப்பதம்

கல்லிசிலோதிநங்காட்டுமவல்லமைமயிலோகனிகற்பனையினாலோ	
சொல்லுமைபாரீராகை	கொண்டவள்ளலிலோலா
சுப்பிரமண்தமிழ்க்	குலவுஞ்சுருணலிலா
மெல்லியவனிடத்தி	லிருக்கின்றசூடுதெல்லா
மேவினாற்றெரியும்பொய்யான்	சொன்னசொல்லெல்லாம்சக

பதம்-இ-ம-சுருட்டிதாளம்-ஆதி.

பல்லவி

கள்ளசசிப்புக்கொண்டு	மெள்ளபெய்க்கவந்திரோ
கடைபைக்கட்டி	நடவாது

அநுபல்லவி.

வள்ளாமறைமலாத்	தடங்கள் சூழ்வேனாரின்
வாயமோரனமலர்	வானிநடுகதப்போமோ-கள்

சரணங்கள்

ஆணைசிகப்பிபென்	ஹம துபஞ்சாங்கஞ்சொல்லும்
ஆவனே,தலைமேனைவத்து	வாடினாலும்நீசொல்லும்
நானுமக்குப்பார்வையோ	வளர்க்குரித்தில்லும்பில்லும்
நாடறியாதோதேவர்	தந்திரந்தூரனில்லும்-கள்
நிருடனுமாகிப்பின்னும்	விளக்கைப்பிடித்தாப்போலே
நிருக்கத்தெலாநடித்துச்	செருக்கிரோருக்காலே
சூங்காக்கையேறிப்பனங்	காய்விழாஹமணமேலே
சுருத்தில்நீர்மினைந்ததை	முடிக்குமெண்ணத்தினாலே-கள்
காதினிலோதவந்தி	ரறிவேனரிந்தசூது
கம்பமொன்றிரண்டாணை	கட்டுவதோதகாது
சேதிசக்களத்திக்கு	தெரிந்தால்மனந்தாளாது
செப்புமசுப்பிரமண்தமிழ்க்	சுருளவோயுமக்கா காதுகள்

பதம்-இ-ம்-வசந்தம்-தாளம்-நிரஸ்கதி.

பல்லவி.

ஆவரைப்போற்கிடைக்குமோ-யெனக்குமென்
 னாசைக்கிசந்தகண்ணாளை

அநுபல்லவி.

சுவலயம்புதழ்வேளூர் முத்துக்குமாரசுவர்மி
சுணமொன்றும்போதுமேபணமென்ன தீரணமெண்ணே-அ

சுரணங்கள்

அநுமையாமெனையாவென்	றழைப்பது? பாதுமே
யாவிர்தமுகத்தைப்பார்க்க	தாலுப்பசீருமே
யரியசுரதலி	நடத்துகின்றவீரோதா
யாருக்குக்கிடைக்குமில்	வம்புனிமீததானே-அவ
எத்திக்குந்தித்திக்கும்	புகழ்மாணுக்கெதிரா
யின்றெருவரைக்கொல்லப்	போமோவடியனமே
சற்றுநோங்காணவிட்டாற்	ரோனுதெல்லாந்தோனும்
சர்வசீவதாரனென்னுஞ்	சர்வசீலையைப்போர்த்த-அவ
பத் தன்சுப்ராமன்சொல்லுந்	தமிழ்மேலதிகமோசம்
கண்ணவாதிசுலகன்குறற	வித்ததைகருண்டனேகம்
எக்கிரையினுமோங்க	வென்னுமன்செய்தசம்பாவம்
ஏந்திழையெயன்சொல்லே	னெண்ணம்சாமமபிரவாகம்-அவ

கஉ-பதம்-இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மாமயல்பெருகுது சமயமடாயென்னை
மருகவென்னடாபோடி

அநுபல்லவி.

காமருவுசொலைகுழ் வேளூர்முத்துக்குமாரா
கண்ணியேனெயந்தன் புண்ணியேனெயனக்கு-மாமை

சுரணங்கள்.

மதனகலையறியுஞ்	சுதாரபுனைநான்தேடி
வாடிவருந் துவதோவான்	டையோவொருகேடி.
மிதமில்லாக்கல்வியி	னிதழும்நான்வினையாடி.
மேதகுதுரையேநாம்	சீதமென்மலர்குடி-மாமை
அங்கமதுபதறிக்	கொங்கையைவிழ்முதேதகாமி
ஆசைமிகவுகொண்டே	னருளடாநான்காமி
செங்கைமதனன்கினை	பொங்கிலருகுதுசாலஞ்
செய்யவிதுவேளையல்ல	நையவேசொலையெனக்கு-மாமை

சந்ததம்பணிசுட்ப

ஞமனுக்ஞஞநியாகா

காலாங்கனலதுபேரந்

ஞவுதுபாரயோகா

சந்தவிதஞ்சுபீப

மெழில்வேலேநதுமநகா

யினியாகிலுந்தயைசெய்

யெனகருகந்தவையோகா-மாமை

—(1)()*(1)()—

பெ-பதம்-இ-ம-கேதராகௌளம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

அவனிடத்திற்றேன-சுகமாகவாழ்ந்

தலுபயக்கடடுகேதனே

அநுபல்லவி.

வாவரிடத்தினிரகரடி

யினாககினுலும்செம்மொன்

யிட்டமிலலாதம்பேந்த

வோட்டபம்பாராளபூமாசே-அவ

சாணங்கர்

முன்றுதினம்பொருந்தி

வாழ்ந்தாலையவளண்ணை

முடிப்பேனுள்ளங்ையிற்

சமாததாயெனதுகொண்டை

கோன்றோதோவவர்க்கவி

வவனைப்பாசுககிறும்பண்டை

தோகையேநமக்கேண்டி

யிரவும்பகலுஞ்சண்டை-அவ

வேண்டாமென்பவர்தங்கள்

கழுத்திலிங்கத்தைக்கட்டி

வைத்தாலெத்தனைநா

ளிருகருமிதுவேகெட்டி

ஆணுலழகனென்பா

ரனமையதுகெட்டுது

வன்றுபிடித்தசனி

யின்நுநம்மைவிட்டுது-அவ

எல்லாந்தெரிந்தநங்கை

யென்றவனைநாடியே

யிகத்திற்கும்பரத்திற்கு

மின்பசுகநதேடியே

வல்லவையாகசுப்ப

ராமனபதம்பாடியே

மண்ணுலகில்மிக

மகிழ்பெற்றவேகடியே-அவ

பெ-பதம்-இ-ம்-அடாண-தாளம்-ஸபகம்.

பல்லவி.

சிறிக்கியக்கங்கொண்டு-சிரிகிரிப்போம்கவாமி

தினந்தினமுமலைந்துவினாய்

அநுபல்லவி

சிறிக்கியக்கங்கொண்டு

சிரிகிரிபடிக்கடி

சிறிக்கியினிலும்வெகு

முறிக்கியென்றேனினேந்து

தருக்கட்செழிக்குந்திருக்

கைக்குமகேசரோ

சாதனைக்கள்ளிகள்சொன்ன

போதனைக்குள்ளகப்பட்டு-சிறி

சரணங் ளீ.

கட்டமுதிசுதையரோ

கரகினியி

கண்யமறிந்நிட்ட

காமாநியோ

இஷ்டமென்னகொண்டிரோ

கிட்டபடியாய்கட்ட

கெட்டி வும்மைப்பேபகலே

கெட்டிக்காரிதினமுங்கரி

கருவிழிகளிரண்டும்

காமநிரக்

காட்டுமதிமுகத்தில்

கறுத்தபவமுத்

மருகமலாசசெண்டேர

மறுவுலாவுமவள்ளாரத்தை

பருவதத்திலிரதிடோ

பருத்ததுடையிரண்டும்

நானேத்தெரியுமவள்

நான்சொன்னாற்

னாலுஞ்சிகைபிடித்துக்

நன்றாய்வருள்

கெளுமாமக்குத்தகுமோ

கிட்டிருநுங்குவது

வேலைப்பழிக்கும்வடி

விருதைகப்பராமன்சொல்லே

கலந்தனைய

னுமக்கு-னெரு

லபிநபகந்தர

தமக்கு

வவருடையஇஷ்டத்துக்கு

திட்டவதாய்கெட்டி

புருஷரைக்கண்டல்லை

சட்டிசுரண்டியமட்டு-சிறி

முலகினில்கிடையராத

கரிவண்டோ-வெழிந்

வாட்டமில்லாதவழி

துண்டோ

கும்பஸ்தனமி'ண்டும்

யென்னகாகுண்டோ

வயதுபன்னிரண்டோ

பண்பாம்வரழைத்தண்டோ-சிறி

நலமுங்குலமுயிப்போ

நெரியாது-எட்டி

கொண்டிருந்தெருவில்

மாது

வவருடனேநீர்

கட்டமுகாசரியோ

வேலவேயென்னபுத்தி

மறந்துதெருக்கள்கத்தி-சிறி

யரு-பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

குரிலனமோமயிலனமோ-கூடிக்கொண்டுமுஞர்

குளிக்கிறதைக்கண்டு பரிமளிக் குறிதெருதெருஞர்

அநுபல்லவி.

கையிர்கதிலேலுடைய

காமாசமேமயிலே

கண்ணியனார் குளத்திற்

கார்ப்பகமேழப்பிலாத-குயி

சரணங் ளீ.

புன்னைகள் குழ்தடமதனிப்

புத்தமிர்தகலரமுறும்

பெண்களொருபகம்

பூனையகோர்ப்பகம்

தன்னிச்சையாயவரவர்கள் தனித்துவிடையாடையிலே
தங்கவளைச் சிசங்கையினுக்குக் கொங்கைகையமறைத்துக்கொண்

ளத்தனை பூஜாபலன்சன் செய்கனடிபெண்ணே
பேந்திநையையாவனவரைப் பார்க்கவுநான்கண்ணே
சித்தாடைக்காயிர்கள் செய்தவிந்திரஜாலம்
செப்பவுமென்றமுனதோ சேயிழையான்கண்டசுகம்-சூயி
தாராவுமயிலினமுந் தாமரைப்பூமேலே
தாவித்தாவிவிடையாடி சண்முகனைப்படித்து
நீராடிக்கரையிலிருநீர் நீலசேலைபுடித்தி
நிறையியிலேபகததி லக்கரையாய்ப்பார்த்தவெனது-சூயி

யோ-பகம-இ-ம்-பரஸ்தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மதப்பலகைகளைப்பெய்யுற-யெருகன்
மன்னவரட்டும்புத்திசெல்லுமெறன்

அநுபல்லவி.

அநிகளந்தரவடி வேலனைமிகநண்ணி
யடுத்தவளென்னைப் பாராமலொராமல்-மதப்

சரணங்கோ.

திங்கட்கிடையுந்தென்றற் நேரும்-வளந்
திகழுமகிழ்மலர் தாரும்
செங்கரத்தினிலுள்ள கருப்புவிஸ்வைதனைத்து
சிகரிபொத்தனமேர்க் குறிப்பாய்கண்ணாட்டுராய்-மதப்
ஆசைக்கணவனில்லா வேளையில்-உனது
மீசைமுறுக்கிக்கொண்டேன் துள்ளாராய்
ராஜசாலரூப்பவ ரிப்படியுஞ்செய்வாரோ
நாயகனில்லாவிட்டிலி ராவில்வந்துமஞ்சராமல்-மதப்
அங்கம்புதற வாசைவளர-உந்த
னடமெலாஞ்செய்யுரா யென்வளைசோர
மங்களமாய்ச்சுப்ப ராமனையானும்வடி
வாளாழகனைச்சேர்ந்த வஞ்சியெனநெண்ணாமல்-மதப்

யி-பதம்-இ-ம்-சரங்கம்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி-

உம்மைப்பேர்ச்சுமர்த்த-ஞெருவனாயுங்காணே
முபசாரவார்த்தையேன்சம்மா

அறுபல்லவி.

உம்மைபேயார்புகழ்த்தேந்தும் வேணர்முத்துக்குமார
தேவாதெய்வஞ்சுரி யோகாமகாறுபாவா

சரணங்கள்

ஆதியிலேவந்தடி	மானோபுனத்
காசைச்சுணவனினி	நானே
பேதகமாயெண்ணுதே	தானே-என்றும்
பேராசைகொணுநுந்	தேனே
காதகாபொல்வருது	கவையிர்த்தபின்மெல்லக்
கதவைத்திறநதுகொண்டு	கம்பிவாங்கிவிட்டிரே-உம்

சரிகைசேலையொட்டி	யாணம-தைத்த
சாதகரவிக்கைகலி	யாணம்
வருமபேரதணியுமிரத்தினைப்	பூணும்-எனக்கு
வகைவகையாய்த்தரல்	வேணும்
தால்வேண்டுமென்றுநான்	சரசத்திரக்கேட்கும்பேபாது
தடையோவினக்கென்று	சர்க்கரைக்கஞ்சிவார்த்திரே-உம்

உத்தனைஜாலங்களுந்	இல்லும்சாமி
எங்கேகற்றறிநதிரோ	சொல்லுஞ்
சற்றேயெட்டியிருந்தா	லாமே-நம்பிய
தையலர்க்காசைசொல்லப்	போமோ
பத்திசெய்யுகப்பராமன்	பதத்துக்குகநதோனே
பண்டுசொன்னதையினது	பாலித்திருசுமாளே-உம்

யி-பதம்-இம-தன்னியாசி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

கேடிகினைகித்தநாள்முதலாய் மேடிசெய்யாமலே
வேடிகுகையரசுகிணிகுடி யிருந்தரியேனடாசாமி

அதுபல்லவி

ஆடும்பரில்மேன்வினோ
பாசைகொண்டுநீமக

யாடும்வேளுர்க்கந்தின
ராஜனென்றுமப்போதே தே

சரணங்கள்.

யெத்தனைநாளாயோசித்து கித்தமுந்தன்மீதில்லைத்து
கற்றுகின்றதையைக்காண்பித்து நித்தமுமனுபவித்து
மெதவெஞ்சுகம்பெறலா மென்றுநாணுபசரித்து
கித்தஜாலப்படிக்க யெத்தனென்றேயான்ப்ரமித்துதே
என்னை நெருங்குகள்ளவனக்கநீதஞ் செய்ததுமென்ன
கன்னிபாசைபொல்லாதெந்தன் மன்னவாஜகபாசனா
பன்னுமபொல்லாதெந்தாந்து வன்னிதஞ்செய்ததுமென்ன
உன்னதினக்காரம்கண்டாடென்னை யென்றாநன்றிப்பன்னுதே
என்னமக்காவினுமலிந்துநீ பன்னுமகாஞ்சுவைத்து
தன்னதநிபுமுத்தம் கொடுத்து மன்னுத்தன்வதைப்பிடித்து
நன்னயமாகப்பாராமனெசான்ன பதத்தைப்பிடித்து
வன்னிமெயன்றுதுதித்து பன்னுநூல்களைவிரித்துதே

கக-பதம்-இ-ம்காமப்போதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

ஆரென்றுமிறட்டுரோகாமிளனக்
காசைவார்த்தைபைச்சொல்லியென்னைமோசஞ்செய்ததுமல்லாமல்

அதுபல்லவி.

நாரணன்மருகனேமுன் கடனுக்கொருநிரம்
நடத்தைநெரியாமலே மேலிக்கொண்டேன்
பூரணமொருவனியே ரெவ்வுமுத்துருமாரே
போதும்போதுமும்முறவு தாருங்கைமோப்பனத்தை-ஆ

சரணங்கள்.

கொத்துவிடமுக்குந்தரங் கொப்புத்தாரேனென்றுசொல்லி
கொஞ்சிக்கொஞ்சியென்னுடன் கொண்டானடித்திரா-எனது
கொல்லைநிதழைக்கடித்து கொங்கையமுந்தப்பிடித்து
செவ்வியசன்னத்தில்வெடுக் கொன்றுகடித்து
எத்தனைசெய்காலமுனக் கத்தனைக்கிடங்கொடுத்து
கத்தனைவெண்ணிலினைவெரு பத்தியுடனே

நித்தரித்தங்கடனுக் கொருத்திவருவாடொபோம்
எத்தியெத்தின்என்றக்கு முக்குத்திதாரேனென்றுசொல்லி ஆ

வேணும்பொலிருந்தாகசொன்ன நாணயப்படிசெலுத்த
வேணபடிருத்த லெனக்குச்சம்மதியான
வெறுப்பாய்ப்பெனெனென்று யெண்ணினுமென்னுஞ்சம்மா
வேசையிற்காசைகாசுமே லல்லவோசாமி
தொணுமலனுதினமுந் தொந்திரவுசெய்குறீர்
துரையென்றலெனகென்ன தூரிலும்
ஆணுவமாய்ப்பெசுகிறீர் ரையனெபன்னிருகையன
யானையிட்டுவடிக்கடி திலும்பில்லுமாகச்சொல்லி ஆ

வல்லமைநடவாதிந்தே கொல்லத்தெருவினி லுசி
சொல்லுமத்தன்மைபால்வார்த்தைசொல்லிநீர் குறீர்இருத
கள்ளியல்லம்நானவெருவாய்ச்சொல்லிவைத்தபெருக்குண்டு
கையிலில்லாதவன்போல வேஷம்போகுகிறீர்
முல்லைமலரைசசுட்டிக் கன்னத்தேதாமென்னம்வைத்து
முதமமிட்டுமனப்பாற் குடிக்கமெலுகிறீர்
இல்லாதெல்லாஞ்சொல்லியெண்ணையல்லாபண்ணவரதீர்காணு
மல்லும்புகற்கப்பாராம னன்பாய்ப் போற்றிடும்வேலரே ஆ

பதம்-இ-ம்-அடாண-காளமருபகம்.

பல்லவி,

மானையங்கேபோன வகையென்னடி -பொல்லா
வமபரிருக்கிற செம்பொன்மலைக்குள்ளே

அதுபல்லவி.

வாரணாபுகழுஞ்சேன பதியாஞ்சுப்பிர
மணியன்பலவந்தம் பண்ணுதிருப்பாளே - மா

சரணங்கள்.

அம்புவிழிமடமானே யுனக்கிது
யார்செய்த சூதடிமுழு
வம்புகளுங்கொண்டதொம்புகளுமவந்தமார்க்கமதேதடி-
கும்பஸ்தனத்திலிளம்பிஹைபால்னகம் குறிகள்மிகத்தொணுதே
கும்புகள்குடி மிடும்புகள்பேகற
கோலங்கண்ட விஷையெநான்பெற்று

ஜாதிப்புணுகும்பன்னீறும்திமிர்ந்த ஜவ்வாதுயிசுதே-புனக்
கேதுக்கிப்படிதுற்புத்திகள் வந்ததே தன்வாய்க்குசுதே-ரு
விதியினிற் பெண்டு பிடிப்பதவனுக்கு
விரதிபென்றெங்குமபர சித்தநதெரியாதோ
ஜாதிக்கில்லாத்தொழி லேனுக்குவிணிலே
தானடங்கத்தன் குலமவிளங்குமடி மா

வண்டாடுஞ்சோலை திகழுற்றொன்றைக்கொடிவாழும்
குணசிலன்நாளுந் தெண்டி றைகுழ்ப்புவிதொண்டாவி
ணைகளைத்திற்க்கும் வடிவேலன்சொலு
தண்டமிழார்அதிக்குஞ் சத்தனக்கன்பி
தந்தமணன் தன்னாரு மலாததாளன்
ஒண்டொலிமேகபு கண்டுருதிக்கொண்டு
ஒரார்நகைகக வுடலெடுத்தாபடி - மா

பதம்-இ-ம்-அடாண-தாம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருந்தவருந்த-யென்னடாசாமி
வலியமோடிடுய்சூராய

அநுபல்லவி.

சுருங்கடங்காணி யுபைபருபிய
சுருதென்னேறசிறதை யுருதனமீதிறக்கொண்டு
தினநதினங்கோடி நமஸ்நாரககௌபண்ணித்
தேவாதிதேவ சகாயென்னேறயெண்ணி-வரு

சரணங்கள்.

உம்மைப்போற்புருவாரிந் கொக்கொருவருமில்லையோ-ம
னதுண்டோயிலலையோவதனை எனக்குதருதுச்சொல்லையோ
பொன்னையெனக்குளெ - கடனுக்களித்துப்போனென்னதொல்லே
யோகுடிப்போகபெய்துவைவத்த யெனக்குமுனக்குமபொருத்தம
மன்னவென்னுன்னே மையர்க்கொள்வாரிலலை (தில்லையே)
வழிமறித்தேமடியைப் பிடிப்பாரிலலை
யென்னசொன்னாறுமுன மனதிரங்கிலை
யெனக்கூங்கிருப்பதுலோ யிராநதொல்லை - வரு

முன்னளந்திட்டநாருயினிவந்து பின்னுமளப்பதொடா-சொல்லு
 மோசனக்கல்லென்றலும்பளுவேரினால் ரெண்டாய்முரியுமடா
 நன்னயககரனென்றவென்சொற்றாற்றினால் நாணயம்போகும்டா
 வில்நாளுக்குராளமுழாசநதிரானாலும் நன்றய்குறையுமடா
 பன்னம் பன்னமபழங் கதைபடிக்குராய்
 பட்சமவள்மீதிற் கொண்டுதிக்கிற
 இன்னமவினாய்மனப் பாடுந்குடிக்கிறாய்
 இருககுமிஷ்டத்தை யேண்டாகெடுக்கிறாய்-வரு
 பூனைக்கட்டுதேதோழனதன்னிலவநதாமத யானையைக்கட்டுநீரோதா
 கமபுசிக்கககடைபகையிரதே பொற்கிணரொன்றுவெட்டி
 ரோ,முன்,பாவசஞ்சொன்னபடிநடந்தலையப் பண்பாய்ககட்டி
 வனவாபுதழ் வள்ளிமணவாளனே
 வானமெனப்பெயர் கொண்டகுணனே
 தேனுலவுஞ்சீர் கடம்பணிதேவானே
 ஸ்ரீசுப்பராமணக் குகவுதையாளனே-வரு

பதம்-இ-ம்-தோடி -காளம-ரூபகம

பல்லவி

மோகப்பகட்டுக்காரி-மோகவலைக்குடிகுசி
 முன்னாணிருந்த 19 நிதிமறந்திரோ

அறுபல்லவி,

ஜெகம்பணிநதிடுமவெருநர் முத்துமாராபி
 சி,த,ந,தெரியாமலெந்தலி,த,த,நகக்கொடுத,தேவச்சாமிமோ

சரணங்கள்.

நானிப்போதவளுக்கு! சரியா-முன்
 நானாயினவேண்டியிருந்தது முறியா
 வலுமக்கிந்தமகிடசி நிலையா-உமக்

கூடுக்கத்தெரிந்ததந்தோ மலையா
 வானவருவகிள்வாழு மேனகைபோல்வென்றெண்ணி
 விதிவெந்நேரமுமவள்விட்டில் வீற்றிருக்கின்றீர்சாமி
 காணுவதோவரிநாசக ,காலுயாட்சியவளாட்சக

வெண்ணுதனுக்கின் வின்பேச்சுயிருந்தபவெல்லாம்போச்சு-மோ

என்னேவிடவுமக்கவு	ளமூகா - நீர்
யென்னையுங்கண்டுக்கொண்டீர்	முருகா
என்னேரமுன்னேநாநினைந்	துருக - நீர்
ரிப்படிவிடலரமோ	முருகா

மன்னவனேவுனக்குநர நென்னகுறதெய்தேன்வினா
யன்னீதஞ்செய்குரிநே கன்னிவகைபொல்லாதல்லோ
சொன்சொல்லைதப்பிவிட்டுச் சூதுக்காரியெனறுசொல்லி
வுன்னிடமனதுங்கேட்டு யென்னேநட்டாத்திவிட்டுமோ

சந்திரமயில்மேல்வரும்	வேலாபத்தன்
சுப்பராமதன்மீழ்க்கரு	கலா
சந்திரவதனவள்ளி	வேலா-சாமி
சகலபுவனபரி	பாலா

வுதனதுயிதப மிதவிதமாகுமென்று
யெந்நனுக்குத்தெரிந்தா லனைநதுவுன்னேச்செருவேனோ
கந்தேரநிபொல்லாது காமத்துரோகவின்போகாது
வஞ்சகந்தான்மறவாது வந்தாலுமமனமவொவ்வாதுமோ

பதம்-இ-ம்-ஆகிரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சிரந்தைவாடுதே-நினைத்துநினைத்து
சிரந்தைவாடுதே

அதுபல்லவி.

சிரந்தைவாடுதுந்கன்	சந்திரவதனாதேடி
யுததந்தனிநினது	வாடுங்கொடியுடுபோற் சீர்

சரணங்கள்.

நொடிப்பொழுதோதோணுது	துறையுமக
விடியவிடியுமட்டும்	விழித்திருந்தும்
படலாக்கினியோபெரும்	வாடைக்கனலேவீச
சுடலிற்றுநும்பதுபோற்	மடலுக்குள்ளேதிரேகம்
கனிவன்பொடலே	கனேவந்துச்செறவே
குடன்பெறுமூச்செறிந்து	மையல்லீச்சகாணவே
புறயிலெனைவிதித்த	பாவிதெய்வத்தைநொந்து
நடித்துத்தாமையிலைத்	தண்ணீர்போற்றவித்தெந்தன் - சிந

பன்னிரெண்ணிரப்போற்	பற்றுதுமோகச
சன்னதந்தைச்சுத்தறி	யாட்டுவதுமல்லாமல்
வானக்ருசில்குல	காருதன்கணைவரவ
வன்னமுமருநதாமற்	சொன்னதும்பொருந்காவ
ளாநையாகவேகூடி	நேசமுடனேவாடி
இந்நேரமமதிலமதன்	கணைத்தொடுத்தெய்யவே
சன்னமறிந்தித்தச்	சமயத்தில்வரவிட்டால்
யென்னசெய்வேன்காட்டி	வினைபிரிந்தமான்போர்கிங்

மலாணமேவிருவருங்	கூடியொருமையாய்
நிலையாதிகாக்கோச	நிலையதனையறிந்தும்
பலபலவிகமாகப்	பரிமளகஸ்தூரி
கலைவப்பொடிபையப்பூசி	சலவைத்துயிவாலவிகி
கருணைவகையறிந்து	சாதவகையுநிறு
கனிவாயிநகழததது	தனதாய்முறைபக்கொண்டு
நலஞ்சேரப்பபாம	பைநகுரைக்குமுத்தையனை
நாடியுமினங்குத	நலநதானமிகமெவிறுதுகிங்

இ-ம்-அ-ராண-காளம-ருபகம்

பல்லி

கையிலிரொங்கபாணமுமசேரடி கடன்சொல்லவந்தாற்
கதலைபாற்,புத்தானைப்போட்டி

அதுபல்லி,

கையலரெனம்ப	ஜாதி,செதாழிலித்தை
தாயகிழவிரொல்லைக்	கேட்டுக்கொ
பிபனெனமுலெனன	வப்பனென்றெனென
வாருமுகமுதது	வேலெனென்றெனென-கை

சரணங்கள்.

மஞ்ஞள்கிலவுக்கோரைநதுப் பொன்னேகட்டுக்கோபாக்குவெற்றிலை
வாங்கித்தினவொரைநதுப் பொன்னேகட்டுக்கோ
மிருகிபிக்குவொனபதுபொன கேட்டுக்கோபட்டுபட்டாவானி
வேண்டுமென்றேயென்பது பொன்னேகட்டுக்கோ
வாகொற்றலாநாருமொன் நேடித்தருவாராகில
மோகத்துடனேமேவிப் போகச்சொல்லாமலானை-கை

வந்தகதன்பின்னும்வந்தாநென்றெண்ணிகோபணங்கொடாவிட்டா
 வஞ்சிநல்லாய்காலேழுடக்கிப் பின்னிக்கோ (ல
 எந்தவழக்குவந்தாலும் பயமில்லை
 வீர்தொழிலுகஞ்சு குதுதானுமில்லை
 யின்றைக்கொருநாறுபொன் பெண்ணித்தருவாராகில
 நன்றுற்றவனிஷ்டம்போல் நடந்துகொள்ளடிமனே-கை
 பண்ணுவதாரம்பசாதிசெகன்வருமபாவிடொருமொந்தை
 பாழிலிரைக்குந் தண்ணீரக்குந்தானென். பஞ்சமா
 கின்னஸ்தனங்கள் வயிறற்லவிழுந்தபின்
 எண்ணினவரின் யீவாரோடெல்லமின்னே
 பாவித்தடுவடிவேலனை சீலதவவாதுதிசிலனை-கை

பதம்-இ-ம்அடாண-தாளம்-ருபகம்.

பல்லவி.

மையல்மிசவுமிஞ்சுதே-சாமிரீரீப்போ
 மருவாதிருந்தாடுவென்செத்தேதன

அதுபல்லவி

வையகம் | கட்டுவனா முத்துக்குமோரனை
 மாதுகுறவளவி மகிழுஞ்சுகழ்ச்சே

சரணங்கள்,

மாரன்மலர்க்கணையென்மேற்	பூவுதே
மாங்குயிலகருங்	கூடிககூவுதே
பாரமாகுமெனறன்ம்	விமழுதே
பாவிமதியுந்தனலாய்த்	தூவுதே
கார்வலையுங்கலையுஞ்	சேருதே
கங்குலொருபுகமாய்	ரோருதே
சீருசக்கிரவாகமுஞ்	சேருதே
தெரியவையெனக்குமொக	மீருதே
பஞ்சணமீதில்வீன	பாடி
பத்தனசுப்பராமன்பதம்	பாடி
சஞ்சிகமாகுநீரெனனைக	கூடி
மெண்டினமாகுதேயென்ன	மோடி-மை

பதம்-இ-ம் சாவேரி தாளம் ஆதி. 1

பல்லவி.

மானே யிவ்வேனையெனே-மருவாவிடற்சகியேன்
வாராயென துகண்ணே

அநுபல்லவி.

தேனஞர்மொழிக்குயிலே	தெய்வலோகத்தமுதே
சுத்தமெவியமன	மதகபயல்வாருட்டுன
திக்குசண்பகமந்தார	மிகயெறியும்வனத்தை மர

சரணங். ௨.

இந்நிலைமோசேலோ	விருபுருவத்தடி
விலகுமவிழிகள்வகை	யாதடி
மந்திரிகிரிபொற்றேன்று	முனீமெலொளிதர
பன்னுகொவ்வைகளையே	வோற்றடி
சந்திரவதனமோடி	சமயமிதல்லாவாடி
தககவாநடத்துங்	கொக்கோகவிதியின்படி
சாரடிமையல்	தீரடி யெனது-மர

காதலகொண்டேனுனது	கனிவாயமுதநுந்தக்
கருணையெவவாயடிவை	தேகியே
மாதரேனுமினகளுண்	மதியனையபொர்பாவாய்
வையமீதுண்டோவுன்பாற்	கோகியே
பேரதாருநதியைராவார்	புளகித்திடவேநீவி
பேரதகலசமுகடு	மமுநத்ததழுவமுகம
பாரடிமைநல	தீரடிஎனது-மர

இன்னமுதேதரிமாட்டி	வெக்கசந்தகண்ணாட்டி
வினனந்தயவிலையேயா	கூறடி
பொன்னேபருவமதிந	புணர்ந்தாலல்லவோசுகம்
பொற்சொடியேமனது	தேறடி
தன்னநதனியாய்காவிற்	றயங்குவதென்னேமணி
சந்தகமபணிசுப்ப	ராமந்தமிழுககருள்
சண்முகனெச்	சாற்றுவரெனமட-மர

பதம்-இ-ம்-உசேசனீதாளகம்-ஓபகம்

பல்லவி.

நேத்தந்தினேநதத்திலே நீராடுங்கரைதனிலே
நெரிங்கியும்மைசாடைகாட்டி யழைத்தவளாரைய

அதுபல்லவி.

நேத்தியாமயிலேறுங்கந்தா நீரவளுமெதிர்முழியாய்
நிற்கையிலெசொக்கயிலெபககநகனிலிருந்தேன்சாமி நே

சரணங்கள்.

பாசினநேமற்படர்ந்த கண்ணம்போலஸ்தனமும்
பவளவாயுங்கருங்குழியும் கபடமில்லாமனமும்
இசசகத்திற்காணெனநத லட்சணத்தைபாலபெண்களா
யிரதிரலோகரம்பையையின்னெநதவுலகரிவையேசாமி நே

முந்நாளிலென்னடத்திற் சொநதமேபோலவந்து
முத்துமுதலாய்ரசமாடி மேகமதைத்தந்து
மன்னவாயுன்னினைவுகொண்டெவன்னங்கொண்டொருமாதமுண்டு
வாருமையாவென்றுரையே திருமைபாவென்கவலை நே

பிள்ளைமதியுடையபெண்கள் பேதமையைக்கண்டு
பேருலகிலாட்கொள்ளுவார புருஷரிதுவுண்டு
தெள்ளுதமிழ்சுப்பாரமன் செய்பதத்துக்கருளுந்
திருவிடையோயினிசகியேன்சேவலங்கொடியுடையோய் நே

பதம் இ-ம்-பிஹரி ஆதி

பல்லவி.

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடி-என்சுவாயிபைகண்டு
கண்டுவனையண்டுவை ளிரண்டாயிரந்திபாகக்

அதுபல்லவி.

என்னைக்குமொருநாளாயிற் கண்ட சிப்போலவேபரமை
கொண்டுவதுதினம்படு வண்ணையிலேயிருந்தவ
மெண்டொதமாகவங்கு வண்டாலேயிருக்கின்ற
மெண்டலம்புசுழு த்தணவடிவேலவந்து தெண்

சரணங்கள்,

எப்போவருவாரென்னநான்
சுப்பிரமஞ்சமீதினைவைத்து
தப்பாமலவாசினதையை
தப்பிதமோவொன்றுமில்லை

முப்பழமும்பர்லுந்தேநடி-
சுப்பிரமணியதேவையென்றுந்
யெப்போனும்நினைந்திருக்கத்
யிப்போனுமறந்திருக்க-தெண்

நெஞ்சிரிவீரமில்லாத
பஞ்சபாணங்களாவெண்ணைக்
அஞ்சாமற்பெருநீயின்னங்
வஞ்சியின்கேசுதமென்சாமி

பஞ்சமாபாவிமன்மதன்
கெஞ்சுகெஞ்சுவதைக்குறான்
கொஞ்சலாழிவராவியுல்
பஞ்சபடுபாடாமென்றுந்-தெண்

இத்தம்வைத்தேயொருமைபாய்
நித்திரையிற்கண்டொறபனம்போ
புத்திமொசமாச்சுதங்கோ
பந்தன்சுப்பராயன்போற்று

நித்தியமெனைச்சுகித்தோர்
லாச்சுதன்றோவுந்தன்
ருத்தரைநொந்ததென்ன
முத்துசுகுமாரசவாமிக்கு-தெண்

பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அழைத்துவாராய்

சகியே

அனுபல்லவி.

அதிமூலப்பொரு
கோதிலாதகை

நானரர்வேசனைச்
வாழ்முருகேசனை-அழை

சரணங்கள்.

தழைக்குங்கடப்பமலர்த்
தாராளமாடுபன் னுயிரை
இழைஞ்ஞமாரகென்னுமோ
எய்யுமலர்க்கணையா

தாரமுகனைப்பல்லி
தன்பெற்றவெநீசொல்லி
ரினிமைதங்கியவிலி
லுய்யமுடியாதலவி
விதநதங்குசுரவியுதையது
மருவவிதுதருண்
மாமெனமொழிந்து

மஞ்சமீதினிற்பொருந்த.

மாசிலாதற்பா
வயங்குமுத்துப்
முயங்குகித்திரத்

காசநீடுசுப்பிரமஞ்ச
பந்துநாட்டிய
கந்தவர்யுட்டிய-மஞ்

மண்ணாடணத்தயும்	விலைகொளத்தக்கநிலை
கண்ணாடிகள்சித்திரப்	படங்கன்மிகஞ்ஞலனி
மலாமெத்தையின்மிசைச்	சலவைச்சரஸ்வாவிரித்து
பலவுசெதிமிதி	களப்பப்பன்சொதெளித்து
வரசமாலே	விலாசநீடியே
வளம் துருதாதி	மாமறுமநீரியிக
வளதை, நங்கியகுபரனு	மனமிரமிகக-மஞ்சரீ

பஞ்சக்கச்சாபவற்கவகைகளருந்த.

கொஞ்சிக்கொஞ்சிவெள்ளிலைக்	கொழுந்தின்சுருள்மடிக்க
கூடிப்பலகைகள்	குரைவில்லாமன்முடிக்க
வஞ்சியேசுப்பராமன்	வாழ்ந்தாநாதிக்குகந்த
வானவர்போற்றிஞ்ஞெந்	தேனையுக்கணமெத்த
வகைசெய்வோவகை	நாடிக்கடியே
ஜகமுழுதெங்கணு	மோடித்தேடிய-மஞ்சரீ

பதம்-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

அடிக்கடிகையைப்பிடிக்கிறேன்	சிவராசடிசுகியே
இவராசடிசுகியே	

அவ்வபல்லவி.

செடிக்குள்ளேயொளித்	தாலுமணிமேனென்று
சிடத்துடனெதிர	மடக்கமடக்கித்
சுடுக்குகள்பல	தொடுக்கிறாமனம் - அடி

சாணங்கள்.

தெருகனமாயிவ	செருதனத்தைதொட்டு
தீண்டவுந்தான்	தருமோ-அடி
செருதவிதங்கள்செய்	தாலுமதற்கிசைச்
தென் னுளந்தான்	புகுமோ
மந்திரததில்மாங்	சனியும்விழுமோ-வா
மாட்டேனென்றவ்விட	மாட்டேனென்றுயெந்தன்
முதலாணையப்பிடித்	திழுக்கவுவிவ

செப்படி தொட்டுவாங்குமோததுசெப்படியிதற்கெப்படியடி அடிக்க

சும்மதியாபெண்களைத்	தொடர்வது
தான்புருஷத்	தனையோ-மணி
ரமடியயிலாவகை	செய்வதுவெநல்ல
ராஜருகசென்ன	கனமோ
இம்மலாசசோலையி	லென்லிவருத்தமோ
வெநகூன்னையறிந்த லருந்	திருத்தமோ
நம்மைபெவாமதிப்	பாமடியூரிநல்

நாடி-ச-சொல்வேனில்வகைதேடி ககொள்வார்பெருமபகை-அடி

விருப்பமுள்ளவளர	விவர்கண்ட
வேளையிற்	கூடாளோ-சாலங்
கருப்பினிச்சுகந்	தேடுமோமற்றறுங்
காரியந்	தேடாளோ
இருப்புதூணைச்செவ்	லெரிக்குமோ-கனி
உதிர்த்துச்சிங்நததை	கெலிக்குமோகட்டை
நெடுப்பையுந்நேரீ	மொய்க்கதிடுமோவந்நி
நேரத்தினிலமோததொழி	லாரசெயபவாபாரிப்படி-அடி

பதம-இ-ம-சாவேரி-அடதாளம்

பல்லவி.

இதைவிடயின்னமேலேறவேண்டிமோராட்டி ஒன்றுபோம்.
மிலையிலையெனறுகோடிபாவச மெடுததுரைக்குரீர்போம்.

அனுபல்லவி.

மதிதவழ்வேனாழ்முத்	தையனையந்த
வஞ்சியுடன்குடிக	கொஞ்சியணைந்திட்ட
மைககுறியுமருந்	வாடையுஞ்சொல்லுதே-இதை

சுரணங்கள்.

எத்தனைசொன்னாலு	மென்செவிக்கேகுமோ
வென்னததுக்குவீண்	பேச்சு-அவ்
ளின்னெரமெங்கெங்கே	தேடுவாளோபாண
மெழுத்திருந்தேர	மாச்சு

புத்தியில்லாதவன்	தேபாலகேரண்ணுகிரீர்
போதிககுறீர்மெய்ப்பாற்	சாதிக்குறீர்ந்த
வித்ததைத்தொழிமெல்லாங்	கட்டிவையுமுந்தன்
மீதுநகம்பட்ட	போததெரியாதேகா-இதை

நன்னயப்பேபரசெல்லாங்	கண்டதுதானிங்
நடப்பினிலையின்பந	தருமோ-ஏன்னமோ
நாட்டமத்தையினி	யாகிலுமுன்னுசை
நாயகியைப்போலே	வருமோ
வானமயில்முருகேசுரீர	சாதிக்குறீர்வினாக
வாதிக்குறீர்மெய்ப்பாற்	சாதிக்குறீர்தேவர்
மன்மதவேசங்கொண்	டங்குநீராடிய
மகத்தவமெல்லாமுன்	முகத்தினிற்றேருணுத-இதை

ஐயமாகரசொல்லு	வார்களைமுதத்தி
லார்த்திங்குங்கும	மேதோ-நல்ல
தாசுட்டுங்கலாறுபா	பாருங்கன்னத்
தடையாலமொன்	போதாதே
கையிற்றிருட்டிருக	வந்தன்கித்தெலாங்
காட்டுகிரீமெய்யோ	னாட்டுகிரீநல்ல
சையோகவேளைதப்பிப்	போமேபாம்லேலகே
சுந்தநஞ்சப்ப	ராமன்றுதிவேலகே இதை

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-தானம்-அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

காதலெனக்குத்தந்த-கண்ணானமெலவன்
கைவசப்படுத்திக்கொண்டாளே

அனுபல்லவி.

ஹாதவர்பணியும்புரி	வைநிராதன்பெற்ற
வாலேகுமாரனின்மம்	வரககாணமையால்-காதலெ

சுரணங்கள்.

கோலைக்கருங்குயிற்	கடவு-பாவிச்
சோமனுந்தணலாகத்	தூவ
கீழலைமன்மதன்கணை	மேவ-மெய்ய

வேங்கைபோல்மாருதந்
பாலன்னங்குச்சந்தங்கும்
புத்தலிக்குறேறன்பகல்
பால்ப்பருவந்தன்னி
பாதகியாரோ

தாவ
நோவ யான
ராவாபி
வினைப்பிரியவைத்துப்
முயக்கமுருந்தையிட்டாள் கரு

அரைக்கணமெண்ணையே
னரைக்கணஞ்செய்குவான்
அரைக்கணமெண்ணைகொண்
னரைக்கணம்வாணிப்பான்
அரைக்கணமெண்ணைவா
னரைக்கணமெண்ணைமுத்,
இருவருமிப்படி.
லிருந்தநேசமெல்லா

நாடியவ
மோடி
டாடி-யவ
பாடி
தாடியவ
தாடி
யினியபாலும்நீரும்போ
மறக்கவைத்தாளேபாவி கரு

பன்னீர்வென்னீருபோ
பார்த்துபோநகைத்திட
அனனைசொன்ன சொல்லிஜ
மாராதபெருந்துய
இவ்வேனரந்தலைகுணிய
யிப்படியுமென்சென்ம
தனயன்சுப்பராமன்
ஏர்வலோகமுமுப்பய

லாச்சே-யுலகிற்
லாச்சே
மாச்சே-யென்று
ராச்சே
லாச்சே-பாவி
மாச்சே
தழுழுக்குதவும்வேலான்
சாயுச்சியம்வான்வெய்ய கரு

பதம்-இ-ம்-உசேனி தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

என்செய்வேனானையுரையெனழின்மயிலைராதன்
யினங்கவிலைகொஞ்சமெனுமேதுமாதபந்தெரிபுன

அனுபல்லவி.

கன்மனத்தோனென்றுமுன்னங்
கருதுவேனாவருநவைவக்.

கண்டதுண்டேடாவின்னங்
காசினிமேலடிசுகியே என்

சுரணங்கர்.

வஞ்சியேநான்பஞ்சணையிற்,
மருவுமென்றேமகால்வருடி
நஞ்சையுண்டோடி.ஹதலின
கெஞ்சவேனாவஞ்சலித்தேத

நஞ்சுமெனநாடி
வணங்கினேனெருகாடி
னெஞ்சிரக்கமறியான்
மிஞ்சினவன்மனைச்சுகியே என்

முத்தந்தருவாயெனவே
முப்பழத்தீதாடமுந்நந்த
சித்திரமிரங்காமையினும்,
பித்தலைப்பித்தினது.

மோகமதாய்ப்புல்லீ
முன்னம்வைத்துச்சொல்லி
சேர்த்துமெல்லவணைந்தேன்
வெத்தனையோவடிசுகியே-என்.

பாடவகாணமுநலாம்
பல்பவவாசின்குணமும்
னாடவந்தச்சுகனென்றே,
தாடாமுஞ்செய்திலினே.

பக்குவங்கள் தெரிந்தே
பரிவுடனெயிரிந்தே
வகத்திலுன்னவென்னைத்
பேடிமேவடிசுகியே-என்.

பங்கமன்றோழிவனுங்
புருத்தரடைமுடிபினி
அங்க மரையானவனே
கண்டனாஞ்சங்கரனடோ

கென்னபக்கலிலார்மங்கை
கென்பட்சமுடன்கங்கை
வஞ்சப்பாமனைத்துங்
கென்குங்கண்டதில்லைசுகியே

பதம் இ-ம்-அடாண-நாளம்-ரூபகம்,

பல்லவி.

அரைக்கண்ணுடையானென்றே-யார்க்குந்தெரியாதோ
விலுக்குறையவாயமுடடி.

அனுபல்லவி.

தரைப்புதுமுமலிலை
தந்திமுகனைச்செய்யு,

தனிலுரைவொர்நேசனை
தந்தகபாசைனை-அண்ண-

சரணங்கள்.

முக்கண்படைத்தேநானென்ற
முனிந்துரைத்ததமிழியிம்.
தக்கன்மகட்கதனிற்
தர்போயிதுவுமுன்சொல்

முனைமையென்முன்வெல்லாது
முத்தமதிற்செல்லாது
தந்தாடுனாணரைக்கண்ணை
தானினிவிளக்கெண்ணை-அ.

சுருந்தாயோதவந்தாய்முன்
சுவரவமாயவர்க்கோர்
வுரித்தாமுந்தனைப்பார்க்க
வுந்திதவார்த்தையெல்லா.

கண்ணப்பனெற்சிலுண்டு
கண்ணளித்ததுமுண்டு
வுள்ளதரைக்கண்ணேலான
மொடிங்கிபதோசெந்தேனே-அ.

எரித்தாய்முப்புரந்தையு
யிருவருளொருவகையாகி
பத்திசெய்சுப்பராமன்
புரிக்குமவழியில்லாத

மெரியர்செய்தாய்நகைத்து
யென்செய்குவிப்பதைத்து
பணியுஞ்செஞ்சுடையானே
பருத்தவெண்ணிடையானே-அ.

பதம்-இ-ம்-சாவேரிதாளம்-ஆதி

பல்லவி.

உனக்கேனிற்தப்பதட்டம்-இங்
கொருக்காற்செல்லுமோவவனிட்டம்

ஆறுபல்லவி.

தனக்கேரில்லாமல்மான் தரணியெங்கும்நூற்றினள்
சன்யாசியோநீர்சொல்ல சமுசாரியோநானல்ல

சரணங்கள்.

ஆனையப்பூனையெல்லம்
ஆரற்றுலதற்கரிய
பானையிற்பறியோட்ட
பதறுவதாற்காரிய
கானில்மவும்பனைக்
கலருவதனின்சல

சோமோ உன்னுமல்
மாமோ
லாமோ-வினே
மாமோ
காட்டுகரிக்குட்டி
சலபொட்டி-உன்

சுந்தையெனிகென்ன
செல்லச் சென்னிடமவள்
முந்திரானென்றவட்குற்
முடாற்றுகென்னமோகேடு
பந்திவிடாநித்திடுவள்
பையரவனிற்தயென்

கோலந்-சந்தேறனுத்
ஞாலம்
ஞாலந் தன்னில்
காலம்
பந்தரமிருக்கெல்லஞரை
னையெனயெனக்கததை-உன்

காதலுக்கெனியென்கண்
காலஞ்ஞறவள்ளிமனா
தாதவிழ்பூங்கடம்பணி
தையலுக்குதவிய
ஒதுநகப்பராமன்
உம்பெவரும்பாவு

னாவா வெளிகுங்
வாளா
தொளா பண்டொர்
தயாளா
தமிழுக்குதவுஞ்சொ
மொனிரவடிவேலா-உன்

பதம்-இ-ம் கல்யாணி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஆவளிலென்றேவினா-பானமட்டும்பேசுராய்
ஆறிகேவனடியுன்னுண்மையை

தவமுயர் கபணி
நநதகெர்வ மீமாவந்நு

மயிலைவாழ்கபாலீசன்
யெநதவிதத்தா லெண்ணை - அவ்

சரணங்கள்.

யெவென்னவுனைசொன்னு ரிழுத்தாய்வலியசன்டை
யேதுவரவரவு மெழுமபுதேபெருநதொன்டை
அவலைசசாக்குடறில் யிடிததபழங்கதைபொ
லஞ்சாமற்கொஞ்சமெனுமகங்கொண்டெண்ணிபாராமல் அவ்

வையமுள்ளவரைக்கும் வசைக்கேயுடலெநிக் காய்
வலப் புகொண்டே - திரிந்நு வருபவனைவந்தகாய்
எய்தவனைவிடுத்து வம்பைநொந்ததுபோலே
யிளப்பங்கண்டுகொண்டாயேர யேண்டிவாயைமுடாமல் - அவ்

பித்தமிப்படி சீசெய் கெரியுனக்கழகாமோ
நிந்ததுமுனனுஞ்சும் நிலமிசை சொல்பொமோ
பதன்குப்பராமன்போற்றும் பனிமதிசசடையா யென்
பாவினாகநதானுநதன் பகடெனனசெய்யுமோபோடி - அவ்

பதம் இ-ம் காம்போதி நாளம் அடதாளம்

பல்லவி.

நேத்திராந்திரிபோன பெண்ணியினுலல்
நிலவரமாகவுற்றுப்பாரும்

அனுபல்லவி.

பூத்திருந்குஞ்சோலைசூழ்கழுநுறகதன்னில்மேவும்
புண்ணியேயாத்க் கன்னியுமநானலை நே

சரணங்கள்.

இருட்டுவேலோரிலேநீர் திருட்டுதெனமாய்ச்சொல்லுந்
திருட்டெல்லாமவெளியாசகமிரட்டாதேயுமபோமசொரி
திருட்டுப்பாலுஞ்சனித் தேனுமபாருக்கற்கண்டு
பிரட்டிலாயி னுட்டிய பெண்ணிடநதவிதியில நே

பஞ்சணையிசையநத வஞ்சிபயிர்நகடிக்க
கொஞ்சியிதழ்சடித்த குறியிருக்கொப்பாரும்
மிஞ்சிசன்னதசீமறி விதிதபயிதிதிர
அஞ்சுகவாய்திறந்நு கெஞ்சுகெஞ்சிபென்கிரீர் நே

பாதிஇரவில்வந்து வாதுகளேன்செய்கிறீர்
நீதியோடமக்கின வேதகிரிவாசரோ
சாதுக்கின்பங்கடநூஞ் சூதெல்லாமோதுகிறீர்
ஒதுஞ்சுப்பராமனதமிழ்க் குகந்தநூஞ்சரோ - தே

பதம், இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-அட்டாளம்

பல்லவி.

இசற்கோரான் பெண்பிறத்தேனே-இன்ன
மெனசாயிவர்க்கானேனே

அதுபல்லவி.

ஆதரிக்குமெந்த னமருதுரையைஎந்தப்
பாதகினைகவசப் படுத்திக்கொண்டாளோவையோ-இத்
சரணங்கள்.

கட்டிக்கரும்பையென்றன் கையிலவைத்திருத்திப்போ
கைநழுகிவிடுத்தே கலங்குகின்றேனே
மட்டில்லாவசைகொண்டு மருகச்சமயமதி
மாரனென்றேயிகொன் மனமகிழ்த்திருத்தேனே-இத்

காலக்காலமாயிருத்த கண்ணுளனுமனதிற்
கருதாமற்போனதாற் கலங்குதனைதுஞ்சம்
கோலகிறக்கிரியை வளர்த்துப்பூனைவாயினிற்
கொடுத்தாற்போற்பாவிக்கையிற்கொடுத்துதிகைக்கலானேன்

ஆமேயின்மேல்வரு மழகனைக்காண்பேனே
ஆதிசாட்போலகிழ் பூண்பேனே
பாடிப்பரவஞ்சுப்ப ராமன்பதத்துக்கருள்
பண்ணவனைப்பிரித்துமண்ணின்மீ தும்வாழ்வேனே-இத்

பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

வேசையொருவர்மீதிற்பாசம்வைக்கலாமோ
காசைக்கொடுத்தவனைகணவன்

அதுபல்லவி.

தேசாதிபதியென்று ராஜகோபாலன்மே
லாசைகிண்திலெண்ணி மோசம்போகலாமோ

சரணங்கள்.

சித்தந்தெய்வமது	சித்திச்சொல்நிற்பேரை
திருட்டுன் றல்லவே	தெரிந்துக்கொள்ளவேணும்
சிரதையாய்மைவல்லீந்	வருகிறவர்தலைபை
தடவிவந்தேவெ	தனத்தையறிக்கவேணும் - வே

ஞாலமீதினுலை	காலைமென்றேமக்கு
கவஞ்சுகமாய்ச்சொல்வார்	மெப்பப்போகாதுமேனே
காலமிதுவோகனி	காலமென்றேநினைந்து
காற்றுள்ளபேரெல்லாக்	துற்றிக்கொள்ளவேணும் - வே

காமன்கலைபடித்துக்	கவனிசெய்வவன்றனை
கண்டென்றவன்பாவீந்	கருத்துவைக்கப்போகாது
காமொருவர்க்குதாலே	மாரலாமேடி
கவகிஞ்செம்மொன்முடி	நாமிக்நகரிகேது - வே

பதம்-இ-ம-கல்பாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருவதானுவரை வரச்சொல்லுநான்கே
வரககூடாததுமேனே

அதுபல்லவி.

குருமணியிழைக்கொளிர்	செய்வதநிர்வேலெந்துங்
குன்றைக்குடிக்குகா	னின்றைக்கென்வளவுக்கு - வரு

சரணங்கள்.

கொண்டகணவன்செய்யுக்	தண்டனைகள்பொல்லாது
குடிபபெண் ளாதற்கஞ்சி	கடக்கவேணுமல்லாது
துண்டரீகபுதநி	கொண்டாலதுசெல்லாது
சொல்லோர்	மொழிநிலலாது
ஒண்டியரீய்ச்செல்கிறோ	மென் றுமனங்கோணமல்
வண்டிலவுகதேன்மலர்	வாடைமிகப்பூணுமல்
மையி நுளினிலயலர்கள்	கண்ணிற்காணுமல்
வந்தாவிஷ்டமபோல்	மகிழ்த்திருக்கலாமெனச்சொல்லி - வரு

ஆனசயோகணக்குக	ளில்லாமற்பெருகுது
வானகாதட்டுமளஞல்	கொஞ்சமுருகுது
ராஜவிநியிப்பத்திர	காளியென்றிருக்குது
கடுவேவந்து	தடுக்கு

மாநிலசந்தென்தனைப்
மணிலேனேயிற்றனியா
விசுஞ்சூரியப்படைபுயம்
விஞ்சைமத்திரஞ்செயல்வி

பேசும்பன்னிரண்டு
யுற்றஞ்சுமயங்கண்டு
விளங்குமிடைபிற்பூண்டு
தேனமாற்றிக்கொண்டு-வரு

கன்னியரிருவர்கள்
கனகமாய்வரைவகள்
பன் னுங்கலசமுனி
பகருமதி
என்னாருயிர்த்துணையா
யிசுணமபால்மாறும்
என்னசொன்னாளென்றப
விழுத்தாலுமபேச்சைவம்

சளிப்புதும்கேயினை
கலசம்பா லுண்வாயனை
பாவிப்புக்கும் தாயனை
வுபாயனை
யிருக்கும்மிர்தவல்லி
லெழிற்ருன் னைக்குடி புல்வி
ரேதேனுமுனைக்கெல்லி
கிதவுவார்த்தைகள் சொல்லி-வரு

பதம்-இ-ம்-சாரங்கம்-அடநாளம்.

பல்லவி.

கையிற்பணமில்லாமற் கலவிசெய்யவத்திரோ

கடனானுலெழுத்திருஞ் சாமி

அதுபல்லவி.

ஐயரேதென்பழணி
அம்மான்மகளானுலும்

வருமைக்கும்ரேசரே
சும்மாவரப்போராளோ-கை

சரணங்கள்.

ஆசையிருந்தாலென்ன
வழகுமாப்பினையானால்
வேசைக்குகாசல்லாமல்
வினாயவந்தானீரெங்கள்

காசைவிடவும்போமோ
வளவுக்குச்சிலவாமோ
வேரேபிரியமுண்டோ
விட்டுக்கிழவிவைவாள்-கை

தெத்தினம்பாட்டுப்பாடி
சிரித்துச்சிரித்தகையிற்
அத்தக்காரணத்தாலென்
ஆரியக்கூத்தாடினுலும்

திருநாமமிடவத்தீர்
நிருக்கைபோடவுகந்தீர்
மனதைமயக்குதீர்
காரியத்தைவிடலாமோ-கை

பதம்-இ-ம்-அடாண-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

அறிவேனறிவேனடாசாமி-உத்த
னசைப்புமிருகைவிசைப்புப்பும்

அது பல்லவி.

அறிஞர்களே தும்
வைவ்யனே மெய்யனே

வேறாத் தனில் மேவிய
பன்னிருக்கையனே - அறி

சரணங்கள்.

வேண்டிய பொருளைக்
வெருவாயுன் மனஞ்
வெறுத்தவர்போல்
யேண்டியேண்டியென்
ஏதுக்கோவென்னுடன்
யேதுக்குவஞ்சுவா
நிருத்தமுமபிட

கொடுத்தகொடுத்து
சலித்துச்சலித்து
பிசுவதன் செய்கிறாய்
ரேசுநிரபேசுநிர
வாதுகள் செய்கிறார்
என்றெண்ணிப்பாராதி
கருத்தைமெத்தவும் - அறி

கடைக்கண்ணிலேனை
கருணையுள்ளோர்போலப்
கதைமெயிதே துமுன் றொழில்வகையெல்லாதெரியும்
விடையுயர்த்தவன்
விண்ணுகுழைப்பாரென்
விதைகடையுரி
வேடிக்கையாட்வரும்
வேசைக்குங்காசுக்குச்
மேதகிராணுனக்குச்
வினாசைகொண்டுகொள்ள
பாசமதாங்கப்ப
பாடுமென்னுடனே
ஆசைவார்த்தைகேட்டு
வன்னாட்சொன்னொழி

மிரட்டிமிரட்டிக்
படித்துப்படித்து
றத்தமுத்தையனே
றெண்ணியங்காதே
சுந்தரமயினமேல்
வாடிக்கைகள்மெத்த - அறி
தொந்தமதல்லவோ
சொந்தமதல்லவோ
பலன்கண்டென்சாமி
ராமன்செத்தமிழைய
கூடுமுடிமுடைய
மோசம்போனென்மிக
விநாயகவரைக்காரணென் - அறி

பதம்-இ-ம-கேதாரகௌளம்-சுபுதாளம்

பல்லவி.

அஞ்சுகமேயென்னுசைக்கண்ணுளனை
யழைத்துவாயுமனே கண்ணுளனை

அது பல்லவி.

கஞ்சமலர்த்ததஞ்சும்
கருணாகடாசுநெருக்கன்

கச்சிகெரிவவமுங்
கரிவிரிவாநனை

மாங்குயில்க்குவுது
பாங்கியேமன்மதப்
திங்கள்சுடுகையாலென்
தேமற்படர்ந்தகொய்கை

மருகத்தாவுது
பயல்கணைமீதுது
எங்கெல்லாநோருது
விடமின்மயல்மீதுது-அஞ்

சித்தையிற்றுயர்மிக
சித்தசன்கணையற்காம
எத்தவித்திர்லணுமிக்
மேத்திழையையுங்கட

மிகுத்துவருது
லாகிரிபெருகுது
கழைத்துவருவது
னிசைய விடும்புளாது-அஞ்

அச்சதனாமெங்கள்
யளபாககமலக
இஞ்சையுள்ளோர்குள்பர
இங்குவரச்செய்கா லுனக்

கச்சிகரவாசனை
னையுமதிசெசனை
விருசருஞ்சகதிசனை
கிகத்திறசெயவேனபூசனை-அஞ்

பதம்-இ-ம்-தோடி-அடகாளம்

பல்லவி.

தெளிந்தநிலவுபகலிபாலவெரிக்குதே-என்னுசைகண்ணாட்டியை
பாராமலெதனமனமபதை பதைக்குதே

அது பல்லவி.

அளிநோவிழிச்சிசிறிடைச்சி
அருமைதெரிசுதுமோசரு
வளருநோராபபொருதோயுந
வரவரவுமேமோக

துரைச்சியெதன்
செய்தாளே-பாவி
மாருதே
மீறியிதாறுமாதே - தெ

சரணங்கள்.

சித்திரியிவளென்று
மெலாதமீதினிறசென்று
மஸ்தகமாயினின
மன்மதகேளிகுதுப
ததைமொழியினுளாக்
விசையையமறதாளோ

மெதவயிரமைகொண்டு
முத்தபிடமிக்கொண்டு
வளருஞ்சேர்சக்தனம்பூசி
பத்தயங்கள்பேசி
எகத்தலததாலனைக்க
மீண்டுமொருநதாளோ - தெ

குளிரதவேளையிலவாதே
குரபஸ்தனங்குழைமிக்
வளமாயெதனுக்குச்செங்
மையவ்மிகவுகபூட்டி

குலவிமர்போடனைத்து
கட்டிமனமகிழ்தனை
கனிவாயிதழைத்தனை
யலகுறபடத்தைக்காட்டி

தாளபம்ணியுக்கிருஷ்ண

ஸீஸைப்போற்பாராட்டி

சுகந்தரவருவாளே

சீமாட்டி, பெனகண்ணாட்டி - தெ

சுற்றேசெய்துமோடி

சுத்தமதாகத்தோடி

வித்தையாகப்பாடி

சித்தமுதான்டைடி

நித்திரையினிற்கண்ட

கனவாச்சேயதை

நினைக்கநினைக்கபெரு

முச்சாச்சே

பத்தன்சுப்பிரமண்

பங்கினிலிருந்தென்றும்

முத்துமுத்தாக்குலாவு

மொழியானாகாணமல் - தெ

பதம-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

எங்கேயிருந்தா லுத்துரை

சாமிக்கென்மேற்பகும்

யிருக்குமடி யன்மை

அதுபல்லவி

சென்சமுநீரோடைகுழு

திருவாரூர்தனில்வாழும்

தேவாதிதேவன்வசந்த

தியாகேசனவனுக்கு

சரணங்கள்.

நானவனுக்குச்செய்த

கன்றிலிவ்வுலகுள்ள

நாளாவது

மறக்கான்-ஒரு

நாளாகிலுமென்னை

விட்டி. துவரையில்

காழியுமபிரி

திருக்கான்

ஏனோவென்மேல்மோடி

தானேசெய்துக்கொண்டு

மானையிருக்கின்ற

னென்னசெய்குவேன்

எவர்களுடன்கூடி

யிருத்தபோதிலும்

பென்போலவனுக்கு

கிடைக்குமோபோடி - எங்

ஆதிகாணையிற்றலை

தொட்டெனக்குச்சொன்ன

வாணைதனக்கிரண்டு

செய்யான்-அவனுக்

காராகிலுமென்பீது

துதுசொன்னபோதிலும்

அதைமனத்தினிலென்றும்

வையான்

சூதுகாரர்கள்ளி

சக்தாளத்திலென்மேற்

தொடுவழக்கெல்லாமோதி

துரைசாமிபைமயக்கச்

சொக்குபாடியுருதுவி

துலையாமோகந்தத்தானே

சுகமாகத்தானேயவன்

வாழட்டுமென்கள்ளன்-எங்

எத்தேசகரீலமுமச்   சித்தினியுடனே கூறு
பிறந்தபோதிதுமென்னைத்   துப்பா-நவகோ
இணைத்துப் பதற்கான்கு   காணஞ்செய்யும்போது
மென்னகிணைந்துருகிச்   ககிப்பான்
கொத்தப்பூங்குழலாளே   கோதாயேன் மலைக்குறைய்
கொள்ளையர்குமிச்சன் கொவ்வையாய்   நாலேத்தெரியும்
உற்றகிலவெங்நாளு   மோளிகுன்றிருக்குமோ
வோதுஞ்சுப்பாரமன்றமிழ்க்குகத்தருளாக்   தியாகேசன்-எம்

பதம்-இ-ம்-கிபால்-தாளம்-ஆதி

பலலவீ,

வருவாரென்றெண்ணினானே
வனகமோசம்போயினேனே

அதூபல்லவி.

திருவளர்
செவசப்பிரமணிய

சுரணங்கள்.

மால்கொண்டபுலவி	வாய்மைகள் சொல்லி
ஜாலக்காரனவன் செய்த	சமர்த்தறியாமலிங்கே-வரு
காணுனையென்றும்	கழுவலிடேனென்று
தேனொழுக்கப்பேசினென்னை	தெருகடக்கவிட்டவலிங்கே-வரு
அற்புதபாத	னறுமுகநாதன்
சங்கரைகஞ்சிவார்த்துதழுவித் தலைதொட்டவடிவேலலிங்கே-வ	

பதம்-இ-ம்-அடதாளம்

புஸ்ஸவி.

ஆசைமிஞ்சுதே-பெண்ணாசேஎன்றோ
வணைத்தொருமுத்தம்தாடி

அனுபஸ்லவி.

வேசையர்க்குள்ளேயுல்
மேண்டயின் மேல்வினா

சரணங்கள்.

பத்திசைநீர்ந்துள்ள	தங்கசரீரத்தைப்
பார்த்துப்பார்த்தெனமன	'முருகுதே
குதநங்குழிமிசண்டு	கண்டவுடனெனக்கு
கூடவேணுமென்றுமந்	பெருகுதே
இத்தனைமோடியாமோ	ஏய்க்குமுய்சுமம்பேரேமா
பத்துபொன்னாறுபொன்	றருவனமுயென்னைப்
பாரடிமையல	தீரடியன்னமே-ஆசை
சீதக்குளக்கரையிற்	நண்ணீரினுனைக்கண்டு
சினதமிக	மயங்கினெனமு
மாதரசேயுன்னைப்	போலபெண் களிந்த
மண்டலத்திலெங்கும்	காணெனமு
காதலுடனானது	காலொடுகால்பிணைத்துக்
காசிலுள்ளமதுணி	நாவதா லீவிக்
கலாதுமனமதலீலை	செய்யவயம்-ஆசை
இடைபிறிதுபித்தனகிற்	காற்றிலொதுங்குமபோதுன்
னிருதுடைபசுமபொன்போற்	காணுதே
வடிவுறு மஞ்சள்பூசும	வாடையதனைக்கண்டேன்
மதிமயங்கியேபாமை	பூணுதே
அடைவுடனெனனைக்கூடி	யதாரசத்தைத்தாடி
குடமதைநிலென்	னுகாவடுகட்டவும்
கொக்கேகவதிதியின்படி	புட்குரல்காட்டவும்-ஆசை

பதம் இ-ம்-கல்யாணி அடதாளம்

பல்லவி.

என்னகாரியங்கண்டு-இத்தருமாரன்பேரில்

யிச்சைவைத்தாய்களே

அதுபல்லவி.

சின்னஞ்சிறிஉன்மேலு

மின்னக்குழந்தைவேலன்

செடியுங்காடுமகையுங்

குழுவாட்கையுக்கியும்-என்

சரணங்கள்.

தெழக்காணவென்றா

லோடும்மலைமலையச்

சென்றுதினைக்க

வேண்டும்-அவ

சேர்வையோவெளிதல்ல	செய்யும்டமரகங்கள்
செப்பவெவரா	லாகும்
நாடித்திரிந்தாற்குன்றை	கோடிகோடியாகவே
நனைக்கும்விளையாட்டாய்த்	தாளாஸெற்றியெறிவான்
பாடுவோனொருகவிப்	பாடி னாலுங்கேளான்
பதினாயிரம்புக	ழாற்றுப்படைபைக்கேட்பான் (என்)

சோகமென்னடிமானே	யேகபுருஷனாகத்
தூய்தினைப்புனஞ்	சென்று அங்கு
சொல்லுமாயாலோட்டின்	வறியாப்பெண்ணையேமாத்திக்
தூக்கிக்கொண்டானே	யன்று
ஆகையாற்சோடியே	யவன்றந்தையோகபாஸி
யதிலும்பிட்சாண்டிபெற்ற	வன்னையேமுழுவீசி
வாகைசேர்த்திரகாரி	வாய்த்தமாமன்கோலி
நையககுத்திரதரா	னையோபண்ணுவாரேகேலி-என்

சுசு-பதம்-இ-ம்-பிரகடை-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கண்மணியேயென்சாமியை யின்னம்வரக்கானேனடி.
கனலிலுமறவேனடி.மானே

அதுபல்லவி.

மன்னனெங்களுமைபாலன் மாதவர்கட்குகூலன்
மைந்தன்சபாபதிமால்தரு சந்தரணையழைத்துவாபோடி கண்
சரணங்கள்.

எத்தனைமோடியென்சாமிசெய்யும் விந்தையேதெனென்றுசொல்வேன்
சித்தசன்வந்துமெத்தவுமென்னை யெத்தானடி
மெத்தையிற்படுந்தாலுமென்கண் ணித்திரையோவருவதில்லை
குத்துஞ்சுஜங்கள்விம்மிமனது குழையுதேயிதற்கென்னசெய்வேன்-க
பண்டுபழகியிருந்தசாமி யென்றைக்கவரென்னண்டையிலவருவார்
கண்டுகொண்டாற்கலக்கந்தீரும் காமிரானடி
தென்றற்காற்றுமனிகதடி திகழ்துடைரெண்டிந்துடிக்குதடி
இந்தவேளையிலெந்தன்சாமியை யெவ்வகையேனுமழைத்துவாபோடி
இந்தவிரகவேதனைமானேநா நெந்தவிதத்திற்சகிப்பேன்
அந்தரங்கமியாவமுறிந்தபுருஷ னெழகுதுரையடி.

சுந்தரமீனாட்சியினது நாய்தனபாலுண்டவன்றனை
இந்தக்ஷணத்தில்வணங்கிச்சபா சுந்தரனையழைத்திங்கேவாபோடி க

நும-பதம்-இ-ம் பிபாகடை-நுபகதாளம்

பல்லவி.

எங்கேய! கிலுமவன் சுகித்தாலதுபோதும்
யேண்டிநீ தூற்றுகிரூப்

அதுபல்லவி.

கங்கையைத்திங்களைக்
காலேத்தூக்கிவின்றே

கதிர்சடையணியிசன்
யாடுஞ்சிதம்பரேசன்-எங்

சுரணங்கள்.

பெண்ணென்றியான்பிறக்க
பேச்சாலாவதென்னடியினி
என்னென்றவாட்சொலினை
யெல்லாஞ்சரியென்றவ

பிழையற்றிருப்பதாலே
மேலே
விசைவார்த்தைபுவிமேலே
செண்ணங்கொண்டதினலே-எங்

வருத்தப்படுவதினால்
அவர்கத்தியதெல்லாம்போய்
இரவுமடகலுமெண்ணைப்
யிருந்தபுண்ணியின்றனை

வருவதென்னடிமுன்னம்
நானத்தினுலோசின்னம்
பிரியாமலேகூடி
யென்சொல்லுவேன்போடி-எங்

அனுதினமுமவரை
யாசையுற்றேவெரு
மனதிற்றயலிருந்தால்
மனமில்லாதவன்மேல்

யணைவதற்குநானே
நேசமதாகினேனே
வருவாரடிமானே
மைபல்கொண்டவர்தானே-எங்

நுக-பதம்-இ-ம்-தேர்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மானேமாலிலேகுயிலேகண்மணியே-என்மன்னனைக்காணாயோ
மானேமாலிலேகுயிலேகண்மணியே

அதுபல்லவி.

தேனெயெங்கடன்பதி
கிசமுஞ்சபாபதிசந்தானைத்

ஸ்ரீபதி
தேடிவாடி

சரணங்கள்.

கன்னிவயதிலென்னைக்	கைபிடித்தாரடிமானே-அடியேதேனே
கலந்துசுககலவி	செய்தாரடிகோடி.
மன்னனுக்கெவளோ	மோசஞ்செய்து
மருந்திட்டவகையை	நானறிவேனடி.
மனதுகலங்கிதுரை	மதன்மலர்ப்பகழியால்
மயங்கித்திரிகிறாரோ	வறியேனடி-மானே

மதியுமுதித்திப்போமனது	கலங்கித்துரைமானே-அடியேதேனே
மதன்கணையோசர	மாரிதொடுக்கிறானே
மன்னனில்லாதயிவ்	வேளையிலேநான்
மனமகிழ்ந்திருப்பது	மழகோடி
மதியனல்தாவுது	விதிவசமோபெண்ணே
வஞ்சியான்முன்செய்த	பூசாபலன்றானே மானே

ருஉ-பதம்-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆருக்காகிலும்பயமா-சும்மாய்சொல்லட்டு
மதிலென்னரகசியமா

அதுபல்லவி.

போருக்குவிஜயனென்	மோடிலிங்கதுரை
போகங்கிடைத்ததெந்தன்	யோகமல்லவே-பெண்ணே - ஆ

சரணங்கள்.

நானேசம்மதித்தால்	மற்றவர்க்கென்னநஷ்டி
ராஜாங்கமறிந்தவந்	கார்சொல்லுவாராட்டி
மானேமதயானேமே	லேறியுந்திட்டி
வாசனுழைய	வேணுமோபளாகெட்டி - ஆ

மனதுக்கிசைந்த	மணவாளனைச்சேர்ந்ததாலென்
வாய்மதங்கொண்டுபேசும்	வம்பர்களுரைக்குஞ்சொல
தனதாபெடுத்துக்கொள்வோர்	சர்வசண்டாளமாய்புன்
சார்புடையோரெனக்கென்	சாமிவந்தாற்கோடிபொன் - ஆ

நான்பிடித்ததுவென்ன	முருங்கைகாரின்கொம்புபிடியர்
நடத்தைதெரிந்தவருக்	சொருவர்சொன்னபடியா
மான்பொல்விழியாற்கெல்லா	மிதுதானென்னநொடியா
வஞ்சியானிதற்கெல்லா	மஞ்சினகுடியா - ஆ

ருசு-பதம்-இ-ம்-கியால்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்னிடநடத்தைக்குந் தேவரீர்மோடிக்கீஞ்
மெந்தவிதஞ்சேருஞ்சாமி

அதுபல்லவி.

கன்னம்செழிக்கும்வேனார்	முத்துக்குமாரசாமி
இன்னமென்னபேச்சுன்	னெண்ணம்வேறதாச்சு என்

சுரணங்கள்.

இதில்தென்னதெல்லாம்	வெட்டவெளிச்சமாச்சு
கடியாட்டிபயததுவாற்றிற்	கரைத்தபுளிபோற்போச்சு
சுதுசுகரியமளதுற்	போதனைமிகவாச்சு
சொந்தமடநம்புமென்	னதிரிஷ்டமிப்படியாச்சு-என்

தேடியழைத்தாபபோலே	யும்மிடமிகுநேசம்
தெரிந்ததுநீர்செய்த	தெல்லாமுழுமோசம்
வேடிககைசொற்களை	வினையமாக்குநீர்நாசம்
வேறையானதினாலே	வருகுதேமிகுரோஷம்-என்

மலரைக்கசக்கிமுகர்ந்	ததினலுணவோபாவம்
மனமுமனமுமொத்து	மருவினலுண்டோகோபம்
குலதெய்வமாய்ச்சப்ப	ராமனனுதினமும்
கொண்டாடுஞ்செவலங்	கொடிக்குமராசிறியாள்-என்

ருசு-பதம்-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்-மீசரம்.

பல்லவி.

கணவன்வந்தழைக்குறன் போய்வருகிறென்பட்சம்
கருத்திலிருக்கவேணும்

அதுபல்லவி.

மணிமேருவனையதிண்	புயனேசண்முகவேலர்
வாலீபந்தனிலென்னைத்	தாலிகட்டினசொந்தக்-கண்

சுரணங்கள்.

அடிக்கடிபுகழ்	சொல்லியனுப்பினு
லதுமானத்துக்கிடந்	தோணுமே
எப்படிக்குநா	மிருந்தாலுமுருக்குப்
பால்குடித்திட	வேணுமே
கடத்தினுலுவன்	விட்டுப்போவதில்லை
கசக்கிமோர்வதினல்	ரசக்யமொன்றுமில்லை
அடித்தவிட்டுக்காரி	யறிந்தாலுமிருதொல்லை
ஐயனையென்மன	தாரவஞ்சனையிலலை-கண்

கொண்டவன் தூற்றினும்	கூரையுந்தூற்றுமென்று
கூறும்பழமொழியென்ன	பொய்யோ
துண்டரீகணிச்செய்தி	யறிந்தாலெளிதில்விடான்
சுவாமிசித்தமென்	பாக்கியமையா
குண்டுணிய-னவற்கு	கொள்ளிவாயிருக்காது
குலத்துக்கிழுக்காஞ்சொற்கள்	கூர்வதுகூடாது
பெண்டிகள் கணவன் சொற்	பிசகிமீறப்படாது
பிடித்ததேபிடிவாதமா	யோதுவதுதகாது-கண்

பங்கயமலர்போல	வெங்கிருந்தாலுமுன்
பதத்திலெனதுசிந்தை	யிருக்கும்
துங்கமுறுங்கடப்ப	மலர்மார்பாவுபசாரச்
சொல்லல்லயிதுதெரிந்	திருக்கும்
சங்கையிருந்தானேரே	வெளியாக்கிப்பொறுத்துக்கும்
சுவாமியெந்தநடத்தை	தெரியுமுன்கருத்துக்கும்
பங்குனிதிருநாட்கு	வருகிறேன்பொறுத்துக்கும்
பத்தன்சுப்பராமன்	பாட்டுக்கருள்வோய்பசித்திருக்கும்-கண்

ருரு-பதம்-இ-ம்-புன்னகவராளி-தாளம்-மீசரம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியமேதையா-தேவரீரில்கே
வந்தகாரியமேதையா

அதுபல்லவி.

வந்தகாரியமேது	வகைமேர்சமாயிப்போது
இகரந்தளமணிமார்பா	குருவேகோபாலரில்கே

சரணங்கள்.

பர்வசமுமக்கங்கே	பட்சமில்லாதங்கே
வரவாமோகமங்கே	மாபங்காட்டுரீரங்கே
ஸ்திரமானதுமெங்கே	தெண்டிக்கேதவரங்கே
குருபூசையுமக்கங்கே	குருவேகோபாலரங்கே - வந்
பூசங்களபமெங்கே	பொய்வார்த்தைசொல்வதங்கே
காகம்பணமுமங்கே	கபடங்காட்டுரீரங்கே
கூசாமற்போவதங்கே	கோணிக்கொள்வதங்கே
வாசமுமக்கங்கே	மருவுங்கோபாலரங்கே - வந்
எந்நேரமுமங்கே	யிந்திரஜாலமுமிங்கே
முந்திசினேகமுமங்கே	மோடிகாட்டுரீரங்கே
சந்தோஷமுமக்கங்கே	சலிப்புடனாசையிங்கே
விந்தைகலவியங்கே	விசைகோபாலரங்கே - வந்

ருசு-பதம்-இ-ii-ஆடாண-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சிறக்கியக்கங்குலேக் கேறியேயிங்குவந்து
தில்லும்பில்லும்பேசுரானென்னடி

அனுபல்லவி.

விருப்பமவன்மீதினிலே	ரொம்பயிருக்குது
வெறிகொண்டவன்மீபாலவே	மனதுசஞ்சலிக்குது
வெறுப்புமேலாசைகொண்டு	பசப்புறானிக்கேவந்து
வெற்றிவேலணியுஞ்சீலன்	முத்துக்குமரேசலோலன்-சிறு

சரணங்கள்.

குத்துனிரவிக் கைங்குட்	புடத்திருப்பதுபால
வைத்திருக்குஞ்ஞகுகளை	யித்தகையென்றறியாமல்
உற்றுவுற்றேயவனைப்	பாற்கிறுனதைக்கேட்டால்
வித்தைவேதோபடிக்கிறு	னுத்தமபுனிதனெந்தன்
முத்தத்தைக்கெடுக்கச்சக	களத்தியானதாலெனக்கு
முற்றுதேகோபமாறமதுற்றதிவனுந்	சொல்லாமல் சிறு

சேலைப்பகட்டுக்காரி	வாலைப்பருவம்போலே
கோலஞ்செய்துக்கொண்டிருல்ல	மாலைப்போதிலேமயக்க
சாலைவாயலிலேதின்	முலவுவாதையிவன்கண்டு
ஜால்செய்துறானேமெத்த	விலைவெரிந்தவனென்றே
நானைத்தெரியும்தெல்லாம்	நாலுபேர்நகைக்கீவநான்
கேலிக்கிடமுன்னேனடி	யேலக்குழலியேயந்த சிறு

கொக்கோகம்பார்த்தவன்போலச்	சொக்குறானவளைக்கண்டு
சக்களத்தியவட்கல்கு	லொக்கரெண்டுமிருக்குதோ
தக்கவர்தமைமயக்கச்	சொக்குப்பொடியிருக்குதா
பக்குவகாலத்திலெந்தன்	துக்கத்தைகட்டிக்கொண்டாளே
அக்கரவணிந்தோன்சேயீ	தறியாதென்னவிற்தை
எக்காலமுஞ்சுப்பராம	லிசைக்குந்தருள்வேலன்-சிறு

ருள-பதம்-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

ஆக்கப்பொறுத்தநீ யாறப்பொறுப்பதந்
கவசரப்படலாமோ

அறுபல்லவி.

பாக்கியவதிபகவதிதரும்	பாலா
பன்னிருபுயத்தினிலுயர்வடி	வேலா
ஜாக்கிரதையாகநான்	சொன்னயிடத்தினில்வாராமல்
சமயந்தப்பிவந்தென்னைவாது	செய்கிறாய்முன்பின்பாராமல் - ஆ

சுரணங்கள்.

கரும்புத்தின்னவுங்குலி	வேணுமோநல்லான்மனக்
கனிந்தாலுண்டோ	வேலியுஞ்சொல்லாய்
அரும்புக்குழந்தையது	வழுந்தாற்கெட்டுது
அங்கேயிருந்தாலுமநானதற்குப்	பாலைக்குச்சலிப்பெயர்
திரும்பவுவருகிறேன்	பாருமிந்தபேசுகைந்தான்
திகைத்துதிகைத்தவேதோ	விரிகிறுய்ப்பெருஞ்சுளை
அரும்பாவியானலுன்	கார்க்கவைத்தொருவரை
யடக்கத்திலிருப்பாளோ	வந்தசேதியறியீரோ - ஆ

அருங்குழங்கையவற்கொன்றுசரசு	கம்மாலேபென்று
அகத்தினி கிணையானே	மயில்லவலவன்
கருகியினமேபாலெனது	கண்ணிபருவமகைத்
தூதநிறைகண்டபிள	தூரகிணறுவேமாளே என
எத்திசையுள்ளாரேத்து	மெழில்மயில்வீரனென்றே
இருமார்க்கென்கற்றமறைத்	தூறல்கேனை
பதநிசெய்குப்பராமன்	பதத்துக்கருட்டுபம்மாளை
பதைக்கநான்கைக்கொண்ட	வப்பசப்புக்கள்ளிசீமாட்டி என

நுகு-பதம்-இ-ம-பிளாகுட-ருபததாளம்.

பல்லவி.

எனக்காகிலுமவ-ளதிககந்-தமரக
விருக்குறாளோசாமி

அதுபல்லவி.

உணைக்காண்கிமைப்போதே	யுகமாவிருக்கிறதே
ஒப்பிலாக்கமுக்குன்றி	லுச்சியிலுக்கந்தானே என

சாணைகள்,

கண்களிரண்டும்வண்டோ	கனிவயிழைக்கண்டோ
ககவிடிபோதுடை	கமழிடமோவலகுல்
பெண்கட்டுகலலாமோடியாப்	பேசுமகன்கிரீடியா
பேடையனமோவலோப்	பெருமைமரையோதுகிரீ என
தங்கக்குடிரமகொங்கை	தன்குமுகமோசெங்கை
தளராமாகந்தக்கேர்வை	சந்தேனமுசேவை
துங்கவிலோபுருவம்	சொல்லகைக்கோபருவம்
சொன்னச்சயலோதிசீரகம்	சொகுசோவவள்சமபோக என
கோதிலச்சாரம்பேசி	கோடிதாங்கைவிசி
கோடையிடைகுடிமின்னல்	குமரோசாவளரினனல்
ஆகிலுஞ்சிலகால	மானபின்புகரியும்
அவளசெய்யுமோசமதிஸ்	வகிலமெல்லாமறியும் என

சுயிபதம் இ-ம்-சொளரஷ்டிகம்-தாளம்- ஆதி.

பல்லவி.

அதுவுஞ்சொல்லுவாளின்னமனைசமுஞ்சொல்லுவா
ளவளீதிற்றும்பென்னடி

அதுபல்வரி.

மதிவழுஞ்சீசாலேசுழ் வேணர்முந்துக்குமார்
பைங்கும்பதத்தைக்கண்டாற் சுபங்கொள்வரோபுவிமல்
சரணங்கள்.

கழுந்திற்கட்டுங்கரிக மணிக்குக்கடையானுட்து
கனாரன்மயிழைத் த கண்டசரமுமாச்சே
பழுத்தவெற்றிலைக்கூற்றிற் பம்பாடிபுதும்பாச்சே
பாவகிடர்க்கெவல்கொல்லும் பணிப்போனளட்காச்சே - அ
என்றோமிஞ்ஞவந்து நகையென்றுந் துணியென்று
நிறவந்தெட்டநாள்பேரயிங் தென்றிட்டுப்பேசலாச்சே
சன்னகண்டாடிய மெட்டயாச்சேகருது
சாய்ந்தவாளுக்குஞ்ஞாந் தங்ககெண்ணம்போலாச்சே - அ
நயந்தெரியாதவட்கு நாடிகாச்சே
காலுபேர்வாப்போக நாட்டங்களுமுண்டாச்சே
ஜெயவந்தசாண்டவடியேலன் திருநாள்மியாச்சே
தினந்தினஞ்சுப்பராமன செய்பாம்பாடலாச்சே - அ

பதம்-இ-ம்-நாண்டா-நாளம்-ஆதி

பல்லரி.

அன்பனைத்தேடி அழைத்தவாபாடி

அதுபல்லரி.

பொன்போலிலகுமெந்தன் புத்திமிகவாடுதே (அன்)
சரணங்கள்

பநாமதினாது பட்சமுடன்குடி
பொருவிவின்பத்தைத்தந்த புண்ணியெனனும்வெலனும் - அ
கன்முதலாயாவும் கரையுமேபாவம்
மன்மகலசெய்யும்சோலம் மாதாச்சயிக்காலம் - அ
ஒப்பொருவரிலலா னெளிந்தகைச்செயல்லா
சுப்பராமனிகைக்கருண் கடர்வடிவெலனும் - அ

சுஉ-பதம்-இ-ம்-பிரகடை-நாளம்-மிஸ்ரம்

பல்லரி.

அன்னமேமொன்னமாயமோ துரை
இன்னமவரக்காணே

அதுபல்லவி.

வண்ணமீலேனும்
மகிபன்னைநோடி

வேறநர்முத்துக்குமார
மானேயசமுதனவா ஆன்

சாணங்கள்.

அந்தசங்குத்திலவர்
யாரம்மீயேருத்
சொத்தர்விடாடி
சூரியனேபார்ப்பின்
சந்தடியாக
கொங்களிப்பார்மகம்
சொந்தகமர்கிவ்
நோனமேவொன்றுக்கு

செனக்குங்குறை
காலும்
கர்ப்பகாலத்தினில்
காலும்
வுந்தாமனிதர்கள்
மென்னடிவகை
கிருந்தகிந்தேனோ
மஞ்சாமற்பேய்யடி - அ

சொற்ப்பனத்தினுமேனேமற
சொதனைநாசெய்கி
கற்பனைநாரச்சக்
தாட்டேரட்டத்திக்குள்
அற்பமணிசு
ஆரீசசகலொருவர்
நற்பனைசெற்கனைக்
கண்ணுளன்வந்தாற்

வாதவர்
றுரோ
காளத்திநீசெய்த
ளாளுரோ
வருவாங்காது
நல்லவர்மானே
காதிநீசெய்தகண்ணுநீத
பதினாயிரம்போடி - அ

ஆன்புள்ளசாரி
ஆளுக்கமளிழி
புனகுறுங்கம்ப
புல்லுவதுவழ
இன்பத்தாநெமத்தன்
எங்கெழிநன்முலு
நயபினேற்களைக்
நாளுந்திசுப்ப

முகத்திலிழித்தாலும்
பேமே
புழுக்கச்சியைவேலன்
காமோ
கந்தசுவாமிதரை
மென்மதிஷ்டமுணமி
கார்க்குங்குணசேன்
ராமனுக்கனுசுலன் - அ

பதம்-இ-ம்-ருபகம்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

எட்டயிருந்துபேசும்
யென்றறவையும்விசும்

இனி
சீமானே

அதுபல்லவி.

அட்டிக்குப்புகழ்
சகலனைத்தும்பெற்ற

கதிர்வடிவோலா
வம்பிசைவாலா(எட்ட)

சரணங்கள்.

தொட்டாலெண்ணைத்திரு	நீலகண்டமல்லவே
தொடவேண்டாமினிதங்கள்	நடத்தையைச்சொல்லவே
பட்டியெவளே வும்மைக்	கெடுத்தாலெனையெல்லவே
பாவிபுகளைக்கூடி	யின்னமும்புல்லவே - எட்
சட்டமாய்ப்புணுகு	சாந்தணிந்தாளே
சரசவார்த்தைகளாடி	விசந்தந்தாளே
பட்டம்பகற்போற்	றொண்ணாணுமக்களா
பாதகியாமவளை	மருவிபடுகாளே - எட்
குட்டிச்சுவரில்முட்ட	வெள்ளெழுத்தாகுமோ
கொஞ்சுகிரேதேயென்	குறையதுயேகுமோ
இஷ்டமவண்மிதிருக்க	மனமதுநோகுமோ
இரவியுழ்வவரைக்கும்	பேசவுட்போகுமோ - எட்

சு.ப.தம்-இ-ம்-பாம்போதி-தாளம்-ஆகி.

பலலலி.

இன்னசொல்லினுல்மிருந்த வெழிற்சகி யநீபோடி
எந்தன் துரையைத்தேடிவா போடி.

அறுபல்லவி.

அஞ்சலிசெய்யுந்தொண்டர்	கொஞ்சினிற்குடிக்கொண்டு
அநுமலர்க்காழ்துவிய	திருமலையின்மேவிய
ஐயன்பன்னிரு	கையன்மெய்யற்கு
மெய்யன் திகழ்கலைள்ளினி	லெண்ணைப்போலும்
களளிரும்பூணம்போலும்	வள்ளிதெய்வானையுடன்
உள்ளமகிழ்மருவும்	மங்கைகொலன்
கங்கைபாலன்	பொங்குசிலன்
செங்கைகொலனெனப்	பிரிபாமலனுதினம்
அறுமைஅறிந்ததுரை	பிரிந்ததரித்திடவே-இன்

சரணங்கள்.

அன்றுநான்றிரண்டு	இன்றுவரையப்படி
இருந்தகில்லையென்சாமி	யென்னைப்பிரிந்து
நின்றிடவேமாதர்குது	வொன்றிரண்டாயோதினோ
நிலைபெற்றிருந்தபிம்ப	நிலையுடவிலைபெற்றாரோ
கொஞ்சினிற்சஞ்சல	மிஞ்சுது என்செய்யேவன்
சுத்தமனவேவனை	அந்தமாய்ச்செய்தவர்

எப்படியோயிது	வொப்பினேளா
ஆண்பாலிலே	விண்ணோபாதடி
பெண்ணோசேயினி	தன்னியமோமிசு
தன்னிடன்மொழி	வுகாத்தருணமென்று
அழைத்துவந்தருகினில்	விடுத்திடும்வினாகமழ்
அழைத்தபுரிதிரு	வாண்டவந்துகள்
வனிஸ்துபுகலுவன்	யானறிந்தகதை
நிலைவுடனெனில்கலை	நீக்கெய்தனை
நிருத்திமடிமிசை	பனைத்துயிருளம்
பிடித்துவிழதை	கடித்தாசமது
குடித்துவக்குலை	விரித்து
வெற்றிமுகத்தை	புயத்தையனைத்தொரு
முத்தமளித்து	அத்துடன்வந்த
இடங்கன்மிகுந்து	கலந்துஆவிங்கனஞ்செய்து
மிகுந்தானந்தமடைந்து	அனைத்து
அடாதுனாபெயனை	விடாதுவிடாதேவனை
றாணையுமிட்டு	என்சுணைமும்விட்டு
பின்புநகர்த்துநகர்த்து	பிரண்டுபிரண்டு
மலாணைதுவண்டு	வண்டுபனமதுமகிழ்து
என்றுகலவியைக்கடந்து	கமழ்பெரும
காருவவுஞ்சென்னையெழி	லாறுமுதன்சொன்னகமிழ்க்
காமோபுதிப்பதந்தனைப்பாடி	நான்பாடசகஸ்திரகோடி
சரணஞ்செரல்வி	நொடிக்குள்ளேயோடி
தருணமிதுவேயென்று	அழைத்துவாபோடி (இ)

சுரு-பதம்-இ-ம்-பியாகடை- அடதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குக்கற்றசெல்லா-மோதுகிரிங்கே
வினியோன்றும்நடவாதுசாமி.

அநுபல்லவி.

தாதலர்சோலைகள்சூழ்	வேதபுரிநாகரீச
சுகமதனைத்துதிக்குக்	தையலர்களைசோ (ஏது)

சரணங்கள்.

நின்னஞ்சிறுபிள்ளைகள்	செய்மணச்சோறுபோலே
சித்தெல்லாங்காட்டுகிரீ	செஞ்சுமே ஓநுக்காலே

சன்னிபரிருவர்	எரிஞ்சுபுலையிங்மேலே
கலங்காமற்றிரிகுநீர்	காரைச்சேதின்கே (ஏது)
உம்மைப்போற்றிரிபவ	நுல்கிலொருவருண்டோ
ஒண்டேடிவாளிடற்	சென்னவுசிதுங்கண்டோ
கொம்மைச்சேந்தனைத்திள்ள	கொடுந்தவிழ்கற்கண்டோ
கோசையவளிருந்த	நானுமங்கென்னதொண்டோ
பரசைமிகுதகன்று	பாவித்ததைமறந்தீர்
பசப்புக்கள்விரொருநாற்	பட்குமெல்லாந்தார்தீர்
பனாருநாலன்னாற்	பாரனைததுஞ்சிறந்தீர்
பத்தங்கப்பராமனும்துப்	பத்தந்தமொய்தந்தீர் (ஏது)

சுள-பதம்-இ-ம்-பரவி-அட-தாளம்.

பல்லவி.

சந்தேகசொல்லடி-என்னவாயிக்குறானே
சந்தேகசொல்லடி-காடி

அதுபல்லவி.

உத்தமர்புழுந்திதாச் செந்திரிசிறுமும்வளர்
முத்தையனிடத்திலெந்தன் மோகமடைநீபொம்பெண்ணை (சற்)
சரணங்கள்.

உத்தபன்னந்ததும் வெறித்துத்தனிந்துமலர்
கெத்தெடுத்திப்படுகலெத்தன் னித்திவைவருவதுவே (சற்)
வண்ணெகிறுந்துஞ்சொம்பைக் கொண்டுவிவ்வோத்தமங்கள்
சண்டைபுய்யுரானதைக் கண்டுமனந்தோந்துகையே (சற்)
சந்தாகப்பராமன்சொல் செந்திலம்பதிவெவன்
வந்தெனையெனவதற்கு வந்தவிரதமாகுதும்போம் (சற்)

சுள-பதம்-இ-ம்-அட-தாளம்-அட-தாளம்.

பல்லவி.

கதனைத்திறந்துபேசடி அடியென்மனே
கதனைத்திறந்துபேசடி

அதுபல்லவி.

மதுவைப்பானஞ்செய்தோற்கு மயக்கங்கொண்டதுபோலே
மனதுதறிமாறி யுளையிடுகேடி
வந்தாதுவைக்குதான் சொந்தமல்லவடி. (சற்)

சரணங்கள்.

மாணலாப	மயிலே-ஆன்னத்தின்ரிபேட
லயங்குந் தன்னன்	சுருந்தாயிலே
நன்னென்றார் கதிநப்பது	நலமாயுனது சித்தம்
நதிந்முடவன்மனந்	திடுக்கிடவேவந் தாய்த்
நயிக்குநீதயுன்னுடன்	படுக்கவந்தேனடி (கச)
நிவ்வாணல்பேர்த்	றாவுதேதருந்தாயினும்
நிநக்குநிநக்குநி	கூவுதே
திவ்வார்த்தகின்னாரேபா	பென்கொணம்வந்து
எதிர்ந் துமகனப்பைபால்	படைதடையிநந்தி
விதத்தைபயறிந்தபென்	துறைக்கனத்தின்னகண்ணே (கக)
புரமுமகுடந்த்	குட்டுவேன்உனதுகிரேகம்
பூரிக்கப்பணிகள்	பூட்டுவேன்
பகிமுற்பயயுயுக்கு	மாணலினைகட்டிநிலை
மாணமனைது	பொருதலைக்கேதரி
வாயையிக்குத்தெந்தன்	சாடைமடைக்குந் (கத)

பதம்-இம்-காம்போதி-நாளம்-நாபதம்.

பல்லவி,

இம்மக்கிழவனுக்கு மிக்கனைசொகுநானால்
பெய்குந்ருசம்பதுபாமோ

ஆறுபல்லவி.

வித்தைசமகிழ்முதல் நன்றின் தெய்வப்பண்ணிரன்லட்டி
வித்தைக்கணவனங்கள் தேவநகிரியிரசரம் (இ)

சரணங்கள்.

ஆருக்குந்தனையாவா	மம்பலர்க்குந் தானும்
மார்த்தப்பதன்சுறான	பார்ப்புமெனும்புந்தேனும்
தித்தகாமய்க்கமுக்குன்றிக்	நிநத்தாயிசட்டிநின்ற
மார்த்தகியோயிடுதெனதே	சிலைக்கிமய்ச்சொலவந்தாய்
ஆய்க்கடக்களவுசெய்த	வயபலத்தினின்றதவுந்
குட்டியிழைக்கண்ணதவுந்	வுநகமறியாரை
நீட்டமாயகாழுக்குன்றில்	நிகழவாநகமீது
தாட்டியாய்தத்திசுற	சங்கநிலைவனம் (இ)
கண்ணிநியமனாற்பின்	காலநாநத்தவ
வெட்டுண்டுநிலைமீது	விறகுசுமந்தவ

பிட்டுவாணிச்சிக்காகப் . பிறம்படிபட்டதவும்
பட்டபாட்டையின்னஞ்சொல்ல வெட்கமித்தோணுதே (இனி)
சுசு-பதம்-இம்-சுவேரி-ஆதிதரளம்.

பல்லவி.

இனிமேலவ ரென்னதந்தர லுமநா
ணிணங்கமாட்டேண்டி யக்கா

அறுபல்லவி.

கனமருவுஞ்சிகண்டிமலை முருகையன்வாமுமந்த
செய்யான் கோயினமுன்
மூளிபே-ல்மேல்விழ முக்கிக்காண்டேனொரு
முட்டுமுட்டவதில முட்டுவிட்டுபோச்சு (இனி)

சரணங்கள்.

கோலையி நக்கிப்பிடித்தால்முன் காமங்கொதித்துவடியுமடி-விசை
கூடிமேற்கொண்டால் முன்னேரத்திற்கொழிசூவிவிடியுமடி
கேலிக்கிடமாகநேர பொருத்தக்கிடக்கமுடியாதடி-அவர்
கிண்டிண்கிண்டத்தில பண்டத்தின்மூக்குக்கிழிந்துவடியுமடி

கோலோமாமோ மசத்திற்றுளைத்ததுளையோ
வலையோதூரவோ வாலேகற
சாலோதாலையெழுத்தின் வலியானேத்து
தத்துக்குததப்பிப் பிணமுத்துவந்தோடி (இனிமேல்)

மகனையர்கொக்கையென்றாலவற்கு மகாவிங்கசமாஷடி-அங்குல்
வாயிழுநவருந்தானத்தே நமிர்சபானமடி
பொங்ககவல்குணர்குள்ளேவிரவிடல் பொங்கனுஷ்டானமடி-அது
போக்காரணமின்னேனாமுமவர் புத்தியிலக்கானமடி

சங்கதிபோலினி யெங்குங்கிடாரது
கட்டையுள்ளமட்டும் போதுமவமானம்
பங்கச்சையென்சொல்வே நென்விட்டிராத்திரிப்
பட்டபாடுகாணு பட்டாடைக்குண்டபடி (இ)

மட்டவிழ்நாசமலர் க்குழலாள்பெய்வயானைக்கூகலா நீல
வண்ணயிலேநிறன்னயிராசப் பவனியருஞ்சீவர்
கிட்டர்பத்தவாரந்தருமபிகை சிந்தைமகிழ்ப்பார்சொல்லுஞ்

செத்திநுமேவியகுறைக்குடியிற் செழிக்குங்வடிவேலவர்
தொட்டுத்தழுவி யனைத்தகமிக்த

தொல்லுவினாமிகும் மிருப்பரோடியந்த

கட்டமுன்செய்த கோலத்தையென்சொல்வேன்

காசின்மேற்கப்ப ராமனுத்தருவீவான் (இ)

எயி-பதம்-இ-ம்-கேதாராகௌளம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கலந்தரல்லலீவா கலக்கமுண்டாகும்
கட்டுரையேனடிசுகியே

அதுபல்லவி.

உலகம்பணியும் .
துரிமையாடியன்

வேலூர்குமரேச
னிடத்திலவந்தவனைக்-கல

சரணங்கள்.

சுத்தமுள்ளபிராண
துரோகியென்றுதேரி
எத்தனைகாளாக
எப்படிதுணி
சித்தங்குளிரந்தகோ
சித்தசன்னைக்குள்
பத்தியில்லாத
பட்டிருந்தால்முகம்

சுகியென்றிருந்தேனே
யாமற்போச்சுகடி.
யோசுத்திருந்தாயோ
வேவேனோ
மாரேன
ளானேன்
னென்றுவென்மனதில்
பார்த்திடுவேனடி. - கல

அடுத்தேகாக்கெடுக்கும்
ஆற்சொல்லிக்கொடுத்தாடிவுன்
அடிமடிகளில்
ஆவிபாக்கு
படுக்கைவிட்டினிற்
பல்லிசொன்னபோதே
தடுக்கிட்டுவொடியப்போதே
தெருவிலில்வந்து

துப்புத்தியுனக்கு
னினத்தில்
கைவைத்துப்பாடி.
தடி
றியியுமெனக்கந்த
தெரியும்
யென்மனம்
யிருவரைக்கண்டேன் - கல

உள்ளடுங்கள்ளன்போ
உண்மைபோவெனக்கு
ஒதுஞ்சுப்ப
முதுமையருள்முரு
துள்ளாதடி.
துகையறிவானடி.
மெள்ளவாக்கென்றேம
மெற்றியினுலுண்ணைநா

விருந்துகொண்டு
நடந்து
ராமனைக்காத்திடும்
கையன்
மோசக்காரியெனது
யுனதுசேகி
லுற்றவெய்யமோக
னென்றுதொட்டனர் - கல

எக-பதம்-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மாளேயுன்மீதினில்வா தாளேவிரகங்கொண்டு
வந்தழுவேகோடிடைசந் தாமல்லவொசொல்

ஆறுபல்லவி.

நாளேசொல்லுகிறேனினி தேனேயின்பமாய்க்கேளு
நரபதிதனபதி ரமயகுணசீலனடி.
தேனொழுகும்வதன்ஸ்ரீ முத்துச்செல்வந்திரன்
சேதுபதியம்மூமண்ட லாதிபதியானதுரை - மா

சரணங்கள்.

கோடியுகங்கள் தபசு	செய்யினும்வருடைப
குணம்போலபுருஷர்க்	குலகினில்வருமோ
மோடிசெய்யலாமா	வுனதுபனபகிழ்ச்சு
தோடிசுகம்பாடிச்	சுகந்தந்தேன்கண்ணே
மோடியவருக்கு	வாய்க்குமாரீ
முன்புசெய்தபுண்ணியவச	மிந்தமன்னன்கிடைத்தாரடி.
தேடிவருமின்னிடைபார்	கோடிதன்னியோருத்தி
சிறந்தையிற்முரண்டுசெய்தா	லந்தநஷ்டமார்த்தடிபின் - மா
உன்மனதின் படியே	யனுபவிக்கத்தருணம்
வொருவருக்கும்கிடையாத	துணைத்தனமாம்
செம்மைசேர்விலாசமதை	செகந்தனில்விளிக்கயிற்
தர்மரிவர்போற்	புருடன்காளேடி
மன்மதச்சாச	னிவனேனரிசைந்தபடி
வங்கணம்புயுமர்ச	ரங்கநாதனும்
ஜென்மபத்திரிகையிலுன்னைம்மை	யோககாலியென்று
செப்பியிருத்திடுஞ்சேதி	பெப்படிபலித்ததடி - மா
தேசமெங்குமேபுதழு	முகனவப்பதிவளருந்
திருவளரும்பாசனன	போகாதபுஜன்
நேசமாவாத	மற்றவாமைதிகளும்
மாகுமருகுற்ற	மற்கவாமைதிகளும்
இராசானைவர்வணங்குஞ்	ஸ்ரீமுத்துக்கசல்வந்திரன்
ஞானசேதுபதி	யானபாலிலோலனும்
வாசமாமல்லிகார்ச்சன	பூசரன் தமிழ்க்குதவும்
மங்களாகலியானகுண	துங்குகளங்கதங்க - மா

எஉ-பதம்-இராகம்-அடாண-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

மாணெயந்தன்மீதிலவர்க்கென்னமோடி-அந்த
வம்புநியன்னசொன்னுளையம்பியிருந்தேனே,

அதுபல்லவி.

தேனூர்குஞ்சேலைத்
செங்கல்வரையனுக்

திசமுத்திருந்தணிச்
கிங்கிதம்பாட - மா

சரணங்கள்.

பந்தலேறியபத்துப்
பார்த்துக்கொண்
பாதகிபஞ்சாய்த்
பலனைந்கண்

சொங்கக்ராரிபாலே
சொக்கியவன்பாஸன்
தோதந்தநால்பல
செம்பிற்பறந்தபாது

சந்ததமுமலைத்
சளித்தூநிற்
சுறுஞ்சிறுமைகண்

பெருமைநா
அந்திசுந்துயந்த
மாவலாபெண்ணை
ஆணையேறிதிட்ட

வாக்கப்பெருந்தவ

கொம்பனையாள்செய்
கோபத்துக்கஞ்சவ

கொல்லத்தெருவினில்
கொடுத்தக்கொள்ளுவ
உம்பர்மகிழும்

சிதம்பரம்ரீதி

ஊருடன்குடி

ஊசிந்சுண்ணுலே

பண்மிட்டவளைப்

டாரோ-அந்தப்

தாலேயவரென்ன

டாரோ

துள்ளுவதால்மணஞ்

துளையுமிருப்பாரோ

காரியமாகுமோ

முலைக்கேருமோ - மா

தாலேமனம்வெகு

பாரோ-துவர்

டதருடனவரும்

ணையோ

மேலையிலாகிது

யணையாதிருப்பாரோ

வாசமுதுழவாரோ

ராற்பெருந்தாரோ - மா

துற்போதனையால்வருங்

ராரோ-நாளுங்

விற்கும்வூசினிலே

ராரோ

விசிநாகவிசொல்

நெருங்கினாராரோ

வாழ்ந்துபகைப்பாரோ

யாகாசமுடம்பார்ப்பாரோ - மா

எஃ-பதம்-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்.

பல்லவி.

ஏனின்மையங்குகிரீச்சாமி

எத்தியெத்தியெண்ணெமிக்ககற்றதெல்லாங்கொட்டிகொட்டி.

அறுபல்லவி.

போனநாள்முலாய்நீரும்

நாமிருந்தஒருமை

போலவாரிருந்தார்திருப்

போருர்வேலவனோ

ஞானக்கிருபாகதனோ

தோகைமயில்வாகனனோ

நன்றுநன்றுவுந்தனேச

மின்றுதரிந்தெனவிஸ்வாசம்

சரணங்கள்.

அண்டையிற்றிண்டபெண்ணைக்

கண்டிவதுரைக்குமவ

ளாசையால்வராகிருந்தீ

ராகிலுமந்த

ஆசைஅறுபதுநாள்

மோகம்முப்பதுநாளென்

றுறுஞ்சொல்லப்பாரி

னென்னக்கேள்வியில்லையோ

கொண்டமயிலேனை

யென்பார்கண்டசுகம்போனினைத்துக்

கொண்டரோவங்கே

யிப்படிக்கடலாகுமோ

அண்டினயிடஞ்சந்தேகமான

தானெவ்வனவந்தீ

ராட்டுப்படைத்தேவாவிபசேட்டை

செய்கிரோபோம்போம்

முன்னேயிந்துமின்னேயிந்து

பந்தலிற்பதினைத்துமாய்

முன்பணங்கொடுத்து

முன்னேமோசம்பண்ணினீரோ

முடவன்கொம்புதேனாக்

காசையற்றப்போலவென்மேல்

மோகமாசூரீக்காரியன்

சரியாகுமோ

என்னசொந்தக்காரி

யானாலும்பலவந்தமோசெய்ய

இருக்குதோநீதியை

யெண்ணியுள்ளத்தி

லின்னதெனவறியாமல்

நன்னையமாய்ப்பேசிப்பூமே

லேத்துகிறீரென்னக்கண்டோ

பாத்தியப்படுதுண்டோ

தாசிகளுக்கும்வபணங்

காசுமேலிறப்பதென்றுஞ்

சங்கதிதெரிந்துகம்மா

யிருக்கவந்தீர்

ஜாலசக்ரஸ்தாபித

மிரிப்பிரகெங்களுக்கென்ன

சாட்சிவேணபாக்கியங்கள்

தானையியுமே

சூசனதெரியாமல்லவாய்

பூசியேயென்னேறெறவு

சொந்தங்கொண்டாடுரீரதை

தூரவையும்

வசியேயொன்றுமில்லை

யென்றுக்கையைவிட்குரீர்

இத்தக்கமுக்காயிருபத்தெட்டு

நாமம்போதும்போதும்

சந்தணக்குழம்பைவாரி
தாளாதென்றுங்கையைத்
தரிக்குமண்ணைக்கயறாய்த்
தாகவளைத்தேமயக்கி
எந்தவிதமுச்சரணம்
மெந்தனுடன்சொன்ன
எந்தப்படிசெய்தாலு
மென்றைக்குழந்தைவேலன்

பந்துமுலைமேலினாத்துக்
மொட்டுதொனிநுக்குறீர்
திரித்துவானத்தைவிலல்
யேகப்பார்க்குரீர்
போட்டாலுமுடியாதிப்போ
தெல்லாங்கையின்மேல்வையும்
மெண்ணத்தின்படிநடக்கும்
வந்திருக்கும்வடிவேலனோ - ஈனி

எசு-பதம்-இம்-பியாசடைதாளம்' ஆதி

பல்லவி.

இந்தமட்டுக்கும்வாரிக் கட்டிக்கொண்டதுபோது
மேத்தலாங்கப் பனுக்குத்தானே.

ஆறுபல்லவி.

வந்தவழியைப்பாருஞ்
வரிசைப்பல்லக்கெனக்
மானியங்கட்டாத்தில்
நரிபிள்ளைக்குழிதனைச்
நாடுகிரீடுபண்டி.

ரெந்தணிகைவேலவரோ
கனித்தீர்முன்னாலே
விட்டிர்பின்னாலே
சுற்றுலாதுபோலே
ருகிகண்டுஉம்மாலே இந்த

சரணங்கள்.

சொர்னமயமாச்சுது
சொல்லவேனுமோவதை
என்றுமெனக்கிந்த
மெல்லாம்விடுத்துன்
ஒன்றுமறியீர்க்பட
வுரைக்கும்மென்றுங்கைமுழம்
என்னகுட்டிக்கரணம்
யிலைமொத்தலென்குறீர்
கவரத்தினச்சுவரெங்கு
கடுவிதிமாத்திரந்
ஆவிர்ப்பிருநாற்பச்சைக்

நீர்வந்தெந்தன்விடு
வெட்கக்கேடு
குடியாரொனக்கேடு
னப்பனெடுத்தானேயாடு
நிஜஞ்சென்மச்சூது
போடவந்தீராமாது
போட்டாலுநடவாது
பந்தலில்திற்கும்போது-இந்த
மிழைத்துவந்தீர்முன்னம்
தொண்டியாயிருக்குதின்னம்
கண்ணாடிபாற்கண்ணம்

அணிசீழலாதே வாசநாது முன்னும்பின்னும்
தவிக்குரீர்சேயிழை மேல்மையல்கொண்டு
தங்காதுவளையினிற் கொழுத்திடுகண்டு
செவிதனிவேதியின்ன மாள்கிறீர்பெண்டு
செறுக்கிரீர்வேலலோ துடைசட்டிக்கொண்டு
இலங்குந்தங்கப்பணிகள் பூட்டிக்கொண்டேனே
என்குழைபக்கெடுக்கவந் திருக்குறியின்னந்தானே
மலைத்துகொடும்மை யன்னைவார்த்தையைத்தடுக்கேனே
வாய்மொழுப்புச்சீலையாய் வடிந்தனக்குத்தானே
தலையையத்தவவந்தீர் ழுளிந்ததுகிரேகம்
தனிக்குகாண்டைபாட்டு விராவிறேனகம்
பலுக்குரீர்பலக்கின்ற காந்தியின்வேகம்
பார்த்தாற்றெயிந்து முறதுநீர்வாகம் இத்த
பதம்-இம்-சௌராஷ்டிரம்-நாளம்-ஆதி

பல்லவி.

என்னடி மெத்ததருக்குகாட்டுறா-நானறவேன்போடி.
என்னடி மெத்ததருக்குகாட்டுறாய்.

அதுபல்லவி.

கன்னக்கிளிகள் வளரும்மொழிக்கள்கிளா
மாக்கரினுரை மடிவாராதுபார்
பன்னிப்பணியு முருந்தன்வரத்தன்றிதன்
பாஷிநகப்பட்டு பேச்சுங்ளைவீசுவாய்

சரணங்கள்.

இக்காலப்படி பேயிருக்குமென்று
யென்னுதையென்வார்த்தை கொளமுயின்று
எக்காலமுஞ்சுப்ப மாபக்களிதொண்டு
மெனனைமறந்தவர் தன்மேல்மையல்கொண்டு - எண்

எடு-பதம்-இம்-பத்துவாராநி-நாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அகற்குள்ளேயேனித்தபதட்டம் மலைத்தனைத்துமருவி
அனுபவிக்கலாம் பொறும்பொறும்-அதற்

அதுபல்லவி.

மதுகமலர்தடம்சூழும்
மயில்வாகன

தணிகைமலைவாசரோ

குமரேசரோ - அத

சரணங்கள்.

இடுவார்சொந்தமாயிருந்தால்

முதற்பந்திசுடைபந்தி

எண்பதுண்டோ

ஒருநூதத்

தொடுவேனென்பதைத்

தன்னும்

உமச்சூப்பரவசமாய்ச்

சொன்னசொல்லுக்குடொண்டோ

தைவைவிதிநி

அவதூருக்கிடமாய்வந்துநேரும்

வேலோயிதழைவாசாமி

எண்ணிப்பாரும்பாரும்

நெடுநோமுமில்லை

நிலாவெளிச்சம்வாய்கட்டும்

நெளித்துபுளுங்கிழ

நீலையுந்துங்கட்டும் - அத

திருடவந்தலையாரியுஞ்

செந்தால்உலகத்தில்

தினங்கொன்றோ

அடிக்கலாம்அதுபோல்

நாமிருந்தும்

இரகசியமாய்நடத்தும்

சாரியத்தை

யிவர்கள்கண்டுபிடிக்கலாம்

அதுவெகிந்துஎனக்குக்

கண்ணாடைசெய்திரீர்சாமி

தேவர்க்குமுன்னமே

நாணாதிக்காமி

உரிமைமென்கயங்கைமார்

படுக்கைக்குப்போகட்டும்

உமதுமனதின்படி

யின்றைக்கேயாகட்டும் - அத

வக்கவந்தொண்டிருக்கிரீர்

என்கிடில்லையோசாமி

இப்பற்றிஉண்ணாமிடலாயோ

ஆதிநாமென்ன

ஆங்கொன்றுஉட்க

காரப்பொறுக்கொண்டோ

அவசரப்

படலாமோ

நிக்கமறநெருங்கும்

கொங்கைவள்ளிலேலலோ

நிலையுதவுஞ்சபா

மணியவடிவேலலோ

சூக்கம்வருமேரமதன்

போர்செய்யாதிடங்கண்டும்

தம்பாயிருஞ்சற்றே

சந்தடியுடங்கட்டும் - அத

அஉ பதம்-இ-ம-நல்லாணி-தூளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எத்தைக்கண்டுநீ

இச்சைகொண்டாய்மகளே

என் கண்ணேடிபண்ணே

நீஇப்போ எத்

கத்தப்பயித்தியக்காரன்-கங்காதானே தாகையே முன்னவன்
பேயுடனாடியதொந்திக்கோ பழங்கந்தைக்கோ
வறும்கந்திக்கோ செடியும் விரந்தைக்கோ- எத்

சரணங்கள்.

புலியையுரித்து ஆடையணிந்த போர்வையாசைக்கோ
வலியக்கரத்தில்கழுவைவையந்தம் மனது துணிவுக்கோ
மலையின்பாம்பைபிடித்து முத்தில் மாட்டிக்கொண்டதை
பூட்டிக்கொண்டிட்டமலைக்கோ தருமசேலைக்கோ
செய்யும்வேலைக்கோ காமலீலைக்கோ- எத்

மாமனும்மா மியும்வொன்றாய்ச் செங்கின் றவரிசைபெருமைக்கோ
சோமனைச்சிரசிலணிந்த வொருக்கண் துலங்கும்நெற்றிக்கோ
காமனைவென்றவரால்கதைபுண்டு மார்க்கண்டனுக்காகவே
சண்டனையுடைத்தகாலுக்கோ சாம்பல்மேலுக்கோ
கனைவாலுக்கோ கரித்தோலுக்கோ- எத்

மாணப்பிடித்து கரத்திலணிந்த வானத்தின்வேட்டைக்கோ
மீணப்பிடித்து தரித்தவொருக்கண் விசயமேவட்டைக்கோ
கானகத்திலேவடனெச்சிலை கண்டிமுண்டவன்
கண்ணைப்பிடிக்கவகண்ணுக்கோ மாடுவொண்ணுக்கோ
சொந்தகண்ணுக்கோ ஜடைபெண்ணுக்கோ- எத்

வாழிவிருத்தம்,

சீர்வளர்வேளாந்மேவுஞ் சேவலங்கொடியோன்வாழி
பார்திகழ்மறைகளாதி பனுவல்கள்வாழிவாழி
எர்பெறுமிதனையச்சி வியற்றியாண்டவர்வாழி
நீர்மலீவேணிமன்பா நிலமெலாம்வாழிவாழி.

சுப்பராமலீயர்பதம்

முற்றிற்று.

